

Fennia

Rapport om solvens
och finansiell ställning 2016

Innehåll

Sammanfattning	1
Verksamhet och resultat	
Affärsverksamhet	5
Försäkringsverksamhetens resultat	6
Placeringsverksamhetens resultat	8
Resultat från övriga verksamheter	10
Övrig information	11
Administrationssystem	
Allmänt om administrationssystemet	12
Krav på lämplighet och tillförlitlighet	15
Riskhanteringssystem inklusive risk- och solvensbedömning	16
Intern kontroll	21
Intern revision	23
Aktuariefunktion	24
Uppdragsavtal	25
Övrig information	26
Riskprofil	27
Försäkringsrisk	29
Marknadsrisk	32
Kreditrisk	43
Likviditetsrisk	44
Operativa risker	46
Övriga väsentliga risker	47
Övrig information	49
Värdering för solvensändamål	
Tillgångar	50
Försäkringsteknisk ansvarsskuld	53
Övriga skulder	55
Alternativa värderingsmetoder	56
Övrig information	57
Kapitalhantering	
Kapitalbas	58
Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	61
Användning av durationsbaserad undergrupp vid beräkning av solvenskapitalkrav	63
Skillnader mellan standardberäkningsmodellen och tillämpad intern modell	64
Ej uppfyllt minimikapitalkrav eller solvenskapitalkrav	65
Övrig information	66
Bilagor	67

■ Sammanfattning

Rapporten om solvens och finansiell ställning följer solvensregleringen och redogör för Fennias affärsverksamhet, resultat, administration, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalhantering under 2016.

Verksamhet och resultat

Ömsesidiga Försäkringsbolaget Fennia, i denna berättelse benämnd Fennia, är ett ömsesidigt olycksfallsförsäkringsbolag ägt av sina kunder.

Fennia bedriver försäkrings- och investeringsverksamhet. Under rapporteringsperioden uppgick premieinkomsten för bolagets direktförsäkring till 417,0 miljoner euro (429,0 mn euro). Premieinkomsten från företagskunder minskade som ett tecken på det rådande ekonomiska läget. Däremot växte premieinkomsten från hushållskunder jämfört med året innan. Riskprocenten var 67,0 (67,6 %) och omkostnadsprocenten 33,9 (30,9 %), vilket resulterade i en totalkostnadsprocent på 100,9 (98,5 %). Den operativa totalkostnadsprocenten låg under 97 enligt bolagets målsättning.

Fennias placeringstillgångar uppgick i slutet av rapporteringsperioden till 1 617,9 miljoner euro. År 2016 var bolagets nettointäkter av placeringsverksamhet enligt verkligt värde 42,3 miljoner euro (58,5 mn euro) och intäkter av placeringsverksamhet på sysselsatt kapital 2,7 procent (3,9 %). Den låga räntenivån under hela året sänkte betydligt lönsamheten för placeringsverksamheten eftersom drygt hälften av Fennias placeringsallokeringar består av ränteplaceringar. Uppgången på aktiemarknaden gav avkastningen på aktieportföljen en positiv trend under senare delen av året och förbättrade bolagets sammanlagda resultat för placeringarna. Fastighetsplaceringar bidrog med fortsatt stabila intäkter, bäst av tillgångsslagen.

Administrationssystem

I enlighet med den ömsesidiga bolagsformen innehas den högsta beslutande makten inom Fennia genom bolagsstämman av försäkringstagarna, dvs. Fennias kunder. Bolagets beslutande organ är förvaltningsrådet, styrelsen och verkställande direktören. Förvaltningsrådet övervakar bolagets administration som styrelsen och verkställande direktören ansvarar för. Förvaltningsrådets ledamöter utses bland Fennias försäkringstagare av bolagsstämman. Fennias styrelse svarar för bolagets styrning och för att den är ordnad på behörigt sätt. Styrelsen biträds av utnämnings- och belöningsutskottet samt av Fennias och Fennia Livs gemensamma revisionsutskott. Fennia har en verkställande direktör som utnämns av styrelsen och som sköter bolagets löpande administration enligt styrelsens föreskrifter och anvisningar.

Med riskhantering avses inom Fennia-koncernen samordnade strategier, processer, principer och åtgärder med vilka man identifierar, mäter, följer upp, hanterar och rapporterar de risker som gäller koncernen och koncernbolagen.

Med solvenshantering avses strategier, processer, principer och åtgärder med vilka man styr och fastställer koncernbolagens och koncernens risktäckningskapacitet, riskvillighet och risktolerans samt de väsentligaste riskbegränsningarna. Bolagen följer i sin verksamhet ramverket för risk- och solvenshanteringen, som definierats gemensamt och som beskrivs i de principhandlingar koncernbolagens styrelser har fastställt.

En ledningsgrupp för riskhanteringen har tillsatts för koncernens försäkringsbolag för att förbereda, styra och koordinera risk- och solvenshanteringsuppgifter samt för att förmedla information om detta.

Fenniakoncernens modell för administrations- och riskhanteringssystemet bygger på tre försvarslinjer, som var och en har sina uppgifter. De oberoende nyckelfunktionerna i administrationssystemet, dvs. riskhanterings-, compliance- och aktuariefunktionen har organiserats på ett sätt som säkrar oberoende tillräcklig självständighet i deras arbete. Funktionerna rapporterar koordinerat till revisionsutskottet och styrelsen.

I modellen med tre försvarslinjer fördelas ansvaret för risk- och solvenshanteringen mellan olika aktörer. Riskhanteringsfunktionen är en självständig enhet som lyder under Fennias styrelse och verkställande direktör och som producerar riskhanteringstjänster för samtliga koncernbolag. Det centrala syftet med riskhanteringssystemet är att producera olika infallsvinklar till samt analyser och bedömningar av de ekonomiska konsekvenserna av ett eventuellt negativt utfall för en enskild risk och kombinationer av sådana.

ORSA är ett verktyg för egen risk- och solvensbedömning för styrelsen, verkställande direktören och den övriga företagsledningen i varje koncernbolag. Inom ramen för den egna risk- och solvensbedömningen identifierar bolagen risker, bildar sig en egen uppfattning om kapitalbehovet för riskerna och tar fram prognoser och scenarier för bolagets ekonomiska framtid och de eventuella ekonomiska konsekvenserna av ett negativt utfall. Den egna risk- och solvensbedömningen är en integrerad del av Fenniakoncernens kontinuerliga process för riskhantering och resultatet av processen sammanställs en gång om året till en sammanfattning. ORSA-rapporten innehåller en helhetsbild av bolagets nuläge och framtidsutsikter för bolagets verksamheter, strategiska riktlinjer samt risker och solvens.

Syftet med den interna kontrollen inom Fennia är att säkra att verksamheten är ändamålsenlig, effektiv och resultatrik, att den ekonomiska informationen och rapporteringen är tillförlitlig samt att regelverk följs. Fennias interna revisionen har som uppgift att följa och bedöma tillräckligheten och effektiviteten i koncernens interna kontroll och annan företagsstyrning. Den interna revisionen bedömer hur väl bolaget har genomfört strategin och uppnått sina mål, hur omfattande och tillförlitlig solvenshanteringsprocessen är, hur effektiv riskhanteringen är, hur ekonomisk och ändamålsenlig resursanvändningen är, hur väl bolaget följer lagar och bestämmelser samt interna verksamhetsprinciper, planer och anvisningar, hur rättvisande, tillräcklig och ändamålsenlig informationen är samt hur väl bolaget har säkrat sina tillgångar.

Försäkringsbolagets ansvariga aktuarie ansvarar för aktuariefunktionen vid Fennia och för att de försäkringsmatematiska metoder som används vid prissättning och vid beräkning av den försäkringstekniska ansvarsskulden är ändamålsenliga. Aktuariefunktionerna sköter sina lagstadgade och övriga uppgifter, till vilka hör att beräkna den försäkringstekniska ansvarsskulden, att ha hand om ändamålsenliga tariffer, att bedöma solvensnivån, att lämna rapporter till stöd för affärsverksamheten, att medverka i produktutvecklingen, att utarbeta försäkringsanbud och att ha hand om kvaliteten i informationen.

Syftet med lämplighetsbedömningen i Fenniakoncernen är att säkra att de personer som ansvarar för ledningen av koncernen och de centrala funktionerna är tillförlitliga och lämpliga för sina uppdrag. Fennia organiserar utläggning av funktioner på entreprenad så att bolaget kan följa serviceproducenternas verksamhet och garantera tillräcklig tillgång till information.

Riskprofil

I en marknadsbaserad värderingsmiljö återspeglas risktagningskapaciteten av skillnaden mellan tillgångar och skulder i balansräkningen, dvs. det marknadsbaserade beloppet för kapitalbasen. Ju mer kapitalbas bolaget har, desto större är dess risktäckningskapacitet och frihet att välja vilka risker det bär i verksamheten. Bolagets risktagning återspeglas ur kvantitativ synvinkel av solvenskapitalkravet för bolagets verksamhet. Ju större solvenskapitalkravet är, desto större är bolagets risker.

Genom att undersöka solvenskapitalkravet närmare kan man upptäcka vad bolagets risker består av. Genom att analysera kapitalbasen, solvenskapitalkravet och förhållandet mellan dem får man en uppfattning om bolagets riskprofil.

Fennias solvenskapitalkrav före justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet uppgick vid slutet av rapporteringsperioden till 390,6 miljoner euro. Av detta tillskrevs marknadsrisken 301,3 miljoner euro, motpartsrisken 32,8 miljoner euro, försäkringsrisken 99,5 miljoner euro och den operativa risken 25,5 miljoner euro. Efter justeringsposterna var solvenskapitalkravet 312,5 miljoner euro. När de medräkningsbara kapitalbasmedlen uppgick till 786,3 miljoner euro, var bolagets relativa solvensställning 251,6 procent.

Försäkringsverksamhet bygger på att bolaget tar försäkringsrisker, sprider dem inom försäkringsbeståndet och hanterar riskerna. De viktigaste medlen för att hantera försäkringsrisken är att på ett ändamålsenligt sätt välja riskerna, dvs. riskurval, prissätta produkterna, utforma försäkringsvillkoren och skaffa ett återförsäkringsskydd. Vid prissättningen av försäkringsrisker strävar man efter en riskmotsvarighet.

Till marknadsrisker som har konsekvenser för Fennia, dvs. sådana risker som ger upphov till förändringar i marknadsvärdet på tillgångar och skulder och därmed påverkar bolagets ekonomiska ställning, räknas ränte-, räntemarginals-, aktiekurs-, fastighets- och valutarisker.

Det är väsentligt att granska marknadsriskerna ur hela balansräkningens synvinkel. Vid solvensberäkning görs en marknadsbaserad värdering av båda sidorna i balansräkningen, varför förändringar i riskfaktorerna har återverkningar på tillgångar och skulder samtidigt.

Förändringar i faktorerna för marknadsrisk påverkar bolagets solvens på två sätt: genom förändring av kapitalbasen och solvenskapitalkravet. Ett negativt utfall för marknadsriskerna minskar kapitalbasen, vilket försvagar bolagets solvensställning. Förändringar i tillgångar och skulder har oftast också återverkningar på bolagets solvenskapitalkrav.

Fennias allmänna risktagningsvillighet, risktolerans samt affärsmässiga mål styr bolagets placeringsverksamhet och skapar randvillkor för placeringsverksamheten. Vid placeringsverksamhet och hantering av marknadsrisker är målet att uppnå bolagets verksamhetsmål utan att äventyra bolagets solvensmål. Hörnstenarna för hanteringen av marknadsrisker utgörs av tillräcklig diversifiering av placeringar, försiktighetsprincipen samt av riskreduceringstekniker. Utsattheten för marknadsrisker och effekten av dessa mäts med tillgångssättallokering, känslighetsanalys och det solvenskapitalkrav som varje marknadsrisk ger upphov till.

Med beaktande av diversifiering var marknadsriskernas kontribution till det totala kapitalkravet 73,4 procent. Denna mängd och grad av påverkan är nästintill oförändrade jämfört med året innan. Bland de enskilda marknadsriskerna var i sin tur aktieriskens kontributions till solvenskapitalkravet störst med 56,8 procent. Dess andel av solvenskapitalkravet för marknadsrisker var större än aktieportföljens andel av placeringstillgångarna.

Även om solvenskapitalkravet för marknadsrisker är tämligen oförändrat jämfört med året innan har det skett förändringar i risknivåerna. Tydligast har solvenskapitalkravet minskat när det gäller valutarisker där förnyelseantagandeförfarandet för valutaderivat, vilket innebär att avtal alltid ersätts med likalydande avtal när de går ut, minskat solvenskapitalkravet för risken i fråga. Den betydande förändringen hos koncentrationsrisken för sin del beror på den positiva solvensutvecklingen för Försäkringsbolaget Fennia Liv vilket medfört ett minskat solvenskapitalkrav på Fennia för ägandet.

Marknadsriskernas inverkan på bolagets solvens beskrivs med känslighetsanalyser. Med hjälp av känslighetsanalyser får man en bra utvärdering av hur olika marknadsriskscenarier påverkar bolagets solvensgrad. Känslighetsanalyser görs separat för varje riskområde. Solvens och scenariernas inverkan på bolagets ekonomiska ställning är tämligen oförändrade jämfört med året innan, med undantag av valutarisken. Valutakursförändringar påverkar inte Fennias solvens särskilt mycket, eftersom valutapositionerna till största del har skyddats med valutaderivat.

Värdering för solvensändamål

I bokslutet värderas bolagets tillgångar i huvudsak till beloppet av anskaffningsutgiften eller ett lägre verkligt värde. Vid solvensberäkning värderas tillgångarna till verkligt värde. Det finns inga väsentliga skillnader mellan värderingsmetoderna som används vid solvensberäkning och vid upprättande av bokslut, med undantag av följande tillgångar: immateriella och materiella tillgångar värderas i bokslut till anskaffningsvärde efter planenliga avskrivningar. Vid solvensberäkning ingår inte goodwill och övriga utgifter med lång verkningstid i tillgångarna i balansräkningen. I bokslut värderas kundkrediter till nominellt värde medan de vid solvensberäkning värderas till marknadsvärde.

Vid solvensberäkning är värdet av ägandet i livförsäkringsdotterbolag skillnaden mellan tillgångarna och skulderna i solvensberäkningens balansräkning.

Bolagets försäkringstekniska ansvarsskuld vid bokslutstidpunkten beräknad enligt solvensberäkningsteknik uppgick till 900,7 miljoner euro. Av detta bestod 841,9 miljoner euro av bästa estimat och 58,7 miljoner euro av riskmarginaler.

Kassaflödena för ansvarsskuldens bästa estimat är fastställda med simuleringsteknik. Parametrarna i den tillämpande simuleringssmodellen härleds från Fennias premie- och skadeståndsmaterial. Vid fastställande av Fennias ansvarsskuld tillämpades inte matchningsjustering, volatilitetsjustering eller övergångsbestämmelser.

Kapitalhantering

Syftet med hanteringen av kapitalbasen är att säkra en tillräcklig kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet i regleringen och ett tillräckligt stort överskott vid varje given tidpunkt samt att fördela kapitalet på de centrala riskområdena på ett effektivt sätt enligt förhållandet mellan risker och avkastning. Den lägsta nivån för kapitalbasen fastställer den miniminivå som krävs för att bolaget med stor sannolikhet ska kunna uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Detta minimikrav fastställs på högre nivå än solvenskapitalkravet enligt solvensregleringen och solvenskapitalkravet enligt bolagets egen riskuppfattning.

För oförutsägbara stressfaktorer fastslår Fennia en kapitalbuffert av önskad storlek utöver minimibeloppet för kapitalbasen. Syftet med kapitalbufferten är att ge bolaget tid att anpassa sin risksituation när plötsliga och överraskande risker realiserar dvs. efter övervägande anpassa sitt risk-vinstförhållande och sin solvensgrad så att dessa motsvarar den nya verksamhetssituationen. I risktagningsplan som upprättas årligen fastställs bolagets risktagningsvillighet och risktolerans. Dessutom allokera bolaget riskkapital, såväl totalt som i förhållande till enskilda risker.

Fennias solvenskapitalkrav uppgick vid utgången av rapporteringsperioden till 312,5 miljoner euro och minimisolvenskapitalkravet till 78,1 miljoner euro. Bolaget använder sig inte av interna modeller, bolagsspecifika parametrar, förenklad beräkning eller undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk för att beräkna solvenskapitalkravet.

Bolaget har inte under denna rapporteringsperiod understigit det solvenskapitalkrav som regelverket kräver eller sitt eget minimisolvenskapitalkrav.

Affärsverksamhet

Ömsesidiga Försäkringsbolaget Fennia är ett finskt skadeförsäkringsbolag som grundades 1882 och som ägs av bolagets kunder. Bolaget har starka rötter och värderingar inom företagandet.

Fennia är expert inom försäkringar och tillhörande tjänster. Fennia erbjuder heltäckande försäkringar för företag, företagare och hushåll. Fennias verksamhet omfattar lagstadgade och frivilliga skadeförsäkringar och återförsäkring.

Fenniakoncernen består av tre bolag: Fennia, som är specialist på skadeförsäkringar, Fennia Liv som erbjuder frivilliga liv-, pensions- och sparförsäkringar samt Fennia Kapitalförvaltning Ab som erbjuder tjänster inom kapitalförvaltning.

Av Fenniakoncernens bolag bygger Fennia på ömsesidighetsprincipen där bolaget ägs av kunderna. Fennia Liv är ett aktiebolag som ägs till hundra procent av Fennia och Fennia Kapitalförvaltning Ab är dotterbolag till Fennia Liv. Dessutom omfattar koncernen 29 fastighetsbolag.

Fennias ägare består av dess försäkringstagare som har en giltig försäkring hos bolaget sedan åtminstone föregående räkenskapsår. Återförsäkring ger dock inget ägande.

Fennia samarbetar med Ömsesidiga Arbetspensionsförsäkringsbolaget Elo och Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera. Elo och Etera erbjuder i samarbete med Fennia lagstadgade arbetspensionsförsäkringar för Fennias kunder.

Bolaget har sitt säte i Helsingfors.

Bolagets verksamhet övervakas av Finansinspektionen (FI), PB 103, 00101 Helsingfors.

Bolagets revisor är revisionssamfundet KPMG Oy Ab med Petri Kettunen som ansvarig revisor. KPMG Oy Ab, PB 1037, 00101 Helsingfors.

■ Försäkringsverksamhetens resultat

Under rapporteringsperioden uppgick premieinkomsterna för bolagets direktförsäkring till 417,0 miljoner euro (429,0 mn euro). Premieinkomsten från den mottagna återförsäkringen var 0,3 miljoner euro (0,4 mn euro).

Bolagets totalkostnadsprocent var 100,9 (98,5 %) varav skadornas andel, dvs. riskprocenten uppgick till 67,0 (67,6 %) och andelen driftskostnader och kostnader skaderegleringen dvs. omkostnadsprocenten 33,9 (30,9 %).

Bolaget sänkte beräkningsgrundräntan som används vid diskontering av ansvarsskuld till 2,0 procent (2,4 %). Till följd av detta steg ansvarsskulden till 30 miljoner euro. I slutet av 2016 genomfördes dessutom andra ändringar i grunderna för ansvarsskulden vilka ledde till en minskning av ersättningskostnader med 10 miljoner euro. Ovannämnda engångsposter sänkte räkenskapsårets riskförhållande på koncernnivå och totalkostnadsprocenten med 4,8 procentenheter.

Den operativa totalkostnadsprocenten låg under 97 enligt bolagets målsättning för detta räkenskapsår.

Mottagna återförsäkringsgrenar påverkas främst av bolagets deltagande i poolning där den finska patientförsäkringspoolen har störst andel. Effekten av emottagen återförsäkring på resultatet är liten pga. små volymer.

För att skydda resultatet av direkt försäkring och emottagen återförsäkring har bolaget träffat avtal om avgiven återförsäkring. Detta resultat av avgiven återförsäkring påverkas framförallt av en rätt stor brandskada där bolaget har återförsäkringsfordringar för den del som överstiger självrisken.

Fennias premieinkomst minskade aningen. Minskningen skedde bland företagskunder medan premieinkomsten från privata hushåll ökade en aning.

Den låga tillväxten inom näringslivet påverkar Fennias premieinkomst. Framförallt premieinkomst från lagstadgade olycksfallsförsäkringar är konjunktürkänslig. Antalet försäkringstagare med tariffpremiegrunder där premien bygger på lön är stort vilket gör Fennias premieinkomst beroende av förändringar i personalstyrkan i små och medelstora kundföretag.

Premieinkomsten från trafikförsäkringar sjönk till 78,3 miljoner euro (81,7 mn euro). Lönsamheten för dessa försäkringar förbättrades. Skadeprocenten var mycket god, 55 (65 %). Premieinkomsten från frivilliga fordonsförsäkringar steg till 76,9 miljoner euro (76,4 mn euro). Till skillnad från trafikförsäkringar sjönk skadeprocenten för fordonsförsäkringar. Samma utveckling sågs inom hela skadeförsäkringsområdet. Skadeprocenten var otillfredsställande, 78 (69 %).

Bolagets premieinkomst från brandförsäkringar och andra egendomsförsäkringar var 46 miljoner euro. De svåra ekonomiska utsikterna förklarar minskningen av premieinkomsten med tre procent. Premieinkomsten från hemförsäkringar inklusive ansvars- och rättsskyddsförsäkring växte med två procent och uppgick till 50 miljoner euro. Skadeprocenten för både hushåll och företagssektorn växte inom dessa försäkringsgrenar, dock endast måttligt.

De mest betydelsefulla försäkringsgrenarna inklusive försäkringstekniska täckningar återfinns i tabellen nedan.

Resultat enligt försäkringsklass/-grupp

Försäkringsklass/-grupp (mn euro)	År	Premie-inkomst före återförsäkrarens andel	Premie-intäkter före återförsäkrarens andel	Ersättnings-kostnader före återförsäkringsandel	Drifts-kostnader före återförsäkringsandel och vinst	Återförsäkrarens andel	Försäkrings-tekniskt bidrag före ändring i utjämnings-beloppet
Lagstadgad olycksfallsförsäkring	2016	82,4	82,3	-96,5	-13,4	-0,3	-27,9
	2015	88,8	88,9	-91,3	-11,7	-0,3	-14,5
Övriga olycksfalls- och sjukförsäkringar	2016	45,2	44,0	-33,5	-12,1	-0,1	-1,8
	2015	43,6	41,9	-34,2	-10,9	-0,1	-3,4
Ansvarsförsäkringar för motorfordon	2016	78,3	79,4	-52,9	-21,8	-0,3	4,5
	2015	81,7	80,2	-60,8	-20,5	-0,5	-1,6
Landfordon	2016	76,9	76,8	-60,3	-21,0	0,1	-4,4
	2015	76,4	74,5	-51,3	-19,2	-0,2	3,7
Brandförsäkringar och andra egendomsförsäkringar	2016	86,5	86,4	-63,2	-22,8	-0,6	-0,2
	2015	87,9	86,6	-56,0	-21,3	-2,1	7,1
Ansvarsförsäkringar	2016	23,5	23,6	-12,8	-5,4	1,6	6,9
	2015	26,1	25,7	-21,6	-5,1	-0,5	-1,4
Övriga	2016	24,2	24,3	-10,8	-7,0	-0,7	5,8
	2015	24,5	24,2	-13,5	-6,6	-0,7	3,3
DIREKT FÖRSÄKRING SAMMANLAGT	2016	417,0	416,8	-330,0	-103,5	-0,3	-17,0
	2015	429,0	421,9	-328,7	-95,4	-4,6	-6,8
Återförsäkring	2016	0,3	0,3	-0,2	-0,1	0,0	0,0
	2015	0,4	0,4	-0,5	-0,2	0,0	-0,2
SAMMANLAGT	2016	417,4	417,1	-330,2	-103,6	-0,3	-17,1
	2015	429,4	422,3	-329,2	-95,6	-4,6	-7,0
Förändring i utjämningsbeloppet	2016						-13,0
	2015						-44,1
FÖRSÄKRINGSTEKNISKT BIDRAG	2016						-30,1
	2015						-51,1

Utan beräkningsräntekostnader och engångsposter är bidraget för lagstadgade olycksfallsförsäkringar -4,2 miljoner euro (-2,8 mn euro) och motsvarande siffra för ansvarsförsäkringar för motorfordon 13,7 miljoner euro (7,1 mn euro).

Placeringsverksamhetens resultat

Nettointäkterna från Fennias placeringsverksamhet enligt verkligt värde var 42,3 miljoner euro (58,5 mn euro). Avkastningen för sysselsatt kapital var 2,7 procent (3,9 %). Fennias placeringstillgångar enligt verkligt värde uppgick till 1 617,9 miljoner euro (1 561,3 mn euro).

Allokering av placeringstillgångar, verkligt värde (mn euro)	31.12.2016	Andel	31.12.2015	Andel
Ränteplaceringar	833,4	52 %	872,9	56 %
Aktieplaceringar	339	21 %	314,5	20 %
Fastighetsplaceringar	437,1	27 %	360,6	23 %
Övriga placeringar	8,4	1 %	13,3	1 %
Placeringstillgångar totalt	1 671,90	100 %	1 561,30	100 %

Den fördelning av placeringar och de siffror för avkastning som här läggs fram återspeglar fördelningen i ovanstående tabell och är därmed inte direkt jämförbara med indelningen i solvensregleringens modul för marknadsrisk.

Avkastningen från placeringsverksamheten påverkades framförallt av den låga räntenivån under hela året, den positiva utvecklingen på aktiemarknaden under årets andra hälft samt fastighetsplaceringarnas stabila avkastningsutveckling.

Mer än hälften av Fennias placeringsallokationer består av ränteplaceringar varför den låga räntenivån sänkt avkastningsprognosen för placeringsportföljen och avkastningen under perioden i fråga. Uppgången på aktiemarknaden gav avkastningen på aktieportföljen en positiv trend under senare delen av året och förbättrade bolagets sammanlagda resultat för placeringarna. Fastighetsplaceringar bidrog med fortsatt stabila intäkter, bäst av tillgångsslagen.

Nettointäkter av placeringstillgångar på sysselsattkapital, (mn euro)	31.12.2016			31.12.2015		
	Nettointäkt	Sysselsatt kapital	Avkastning, %	Nettointäkt	Sysselsatt kapital	Avkastning, %
Ränteplaceringar	21,3	860,8	2,5 %	7,4	895,6	0,8 %
Aktieplaceringar	8,4	313,2	2,7 %	32,6	252,1	12,9 %
Fastighetsplaceringar	23,2	375,9	6,2 %	21,9	348,1	6,3 %
Övriga placeringar	-5,3	10,4	-51,0 %	0,3	13	2,3 %
Placeringstillgångar totalt	47,7	1560,4	3,1 %	62,2	1508,8	4,1 %
Intäkter och utgifter som ej specificeras enligt placeringsslag	-5,3			-3,7		
Totalt	42,3	1560,4	2,7 %	58,5	1508,8	3,9 %

Ränteplaceringar, som utgör 51,5 procent av bolagets placeringsportfölj enligt verkligt värde, gav en avkastning på 2,5 procent. Enligt bolagets placeringsbedömning är andelen penningmarknadsinstrument och masskuldebrevslån med kort löptid i ränteportföljen hög vilket avspeglas i ränteportföljens avkastning där korta ränteinstrument i huvudsak uppvisade ett negativt resultat inom tidsperioden i fråga. Ränteportföljens avkastning kunde höjas med kreditriskplaceringar och placeringar i statsobligationer i tillväxtmarknader och företagslån.

Nettointäkterna från aktieplaceringarna var 8,4 miljoner euro eller avkastningen på sysselsatt kapital 2,7 procent. Detta var mindre än året innan då nettointäkterna från aktieplaceringarna var 32,6 miljoner euro och avkastningen på sysselsatt kapital var 12,9 procent. Orsakerna till detta var den mindre allokeringen för aktier och den svagare utvecklingen på aktiemarknaden. Dessutom försämrades avkastningen på aktieplaceringarna av en svag utveckling bland onoterade placeringar. Däremot gav kapitalplaceringar (12,3 %) utmärkt avkastning och börsnoterade aktier (7,0 %) presterade bra. Derivat stod för -3,7 miljoner euro av nettoavkastningen på aktieplaceringar.

Fastighetsplaceringar fortsatte att ge en stabil intäkt som uppgick till 23,2 miljoner euro. Avkastningen för sysselsatt kapital var 6,2 procent. Hyresintäkterna var nästan oförändrade och indirekta fastighetsplaceringar låg på samma nivå som året innan. Totalavkastningen försämrades en aning av värdeminskningar på direkta fastighetsplaceringar vilka uppgick till 6,0 miljoner euro.

Nettointäkterna från övriga placeringar uppgick till -5,3 miljoner euro. Denna bestod i huvudsak av valutaderivat och intäkter från hedgefonder. Intäkterna och utgifterna för valutaderivat har ökat tydligt som en avkastningskälla för andra placeringar och kommer även framöver att påverka posten i fråga. Deras andel av nettointäkterna från övriga placeringar uppgick till -4,7 miljoner euro.

Valutaderivat används för att skydda mot avkastning från aktie- och ränteplaceringar i utländsk valuta. Skydd mot valutaskiftningar gjordes under perioden i fråga mot positioner i dollar och pund med en skyddsgrad på mellan 90 och 100 procent under hela året.

Intäkter och utgifter som ej specificeras enligt placeringsslag uppgick under detta räkenskapsår till -5,3 miljoner euro (-3,7 miljoner euro). En viktig anledning till de ökade utgifterna var en ökning av kapitalförvaltningsavgifter samt en ovanligt stor andel försäljningsvinster av placeringar i utländsk valuta under det föregående räkenskapsåret för posten i fråga.

■ Resultat från övriga verksamheter

Fennia bedriver endast försäkrings- och placeringsverksamhet.

■ Övrig information

Det finns ingen annan väsentlig information om Fennias verksamhet och resultat.

■ Allmänt om administrationssystemet

Fennia administreras enligt ömsesidighetsprincipen. Den högsta beslutande makten inom Fennia utövas genom bolagsstämman av försäkringstagarna dvs. Fennias kunder. Bolagets beslutande organ är förvaltningsrådet, styrelsen och verkställande direktören.

Fennias förvaltningsråd

Fennia har ett förvaltningsråd som övervakar bolagets administration som styrelsen och verkställande direktören svarar för. Bolagsstämman har utsett förvaltningsrådets 41 ledamöter bland Fennias försäkringstagare dvs. kunder.

Förvaltningsrådets uppgift är att välja styrelseledamöterna och fastställa deras arvoden. Dessutom lämnar förvaltningsrådet sitt yttrande över bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen till ordinarie bolagsstämma och ger styrelsen anvisningar i väsentliga eller principiellt viktiga frågor.

Förvaltningsrådet sammanträder två gånger per år och vid behov. Förvaltningsrådet har ett arbetsutskott som förbereder motionerna som tas upp på bolagsstämman och på förvaltningsrådets sammanträden samt ett revisionsutskott som granskar bolagets verksamhet och organisation. Förvaltningsrådet har dessutom utsett lokala förhandlingskommittéer som har i uppgift att följa och stödja Fennias regionala verksamhet.

Fennias styrelse

Styrelsen har hand om bolagets förvaltning och ser till att verksamheten är ändamålsenligt organiserad. I egenskap av styrelse för koncernens moderbolag svarar styrelsen även för behörig administration på koncernnivå samt för helhetsledning av koncernen. År 2016 bestod styrelsen av sju ledamöter.

Styrelsen har till uppgift att leda Fennia med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning. Styrelsen sköter de uppgifter som den föreskrivits i bolagsordningen, lagstiftningen och myndighetsföreskrifter.

Till de centrala uppgifterna för Fennias styrelse hör

- besluta om bolagets mål och strategi och i egenskap av moderbolagets styrelse besluta om koncernens mål och strategi
- godkänna riskhanteringsstrategin samt rapporter om risk- och solvensbedömning
- övervaka och säkerställa tillräcklig och effektiv intern revision och administration, inklusive riskhantering, samt årligen godkänna bedömningar av huruvida dessa är adekvata och tillräckliga
- säkerställa att Fennias solvensgrad håller sig inom utsatta ramar
- godkänna principerna för Fennias verksamhet.

Styrelsen bistås av utnämnings- och belöningsutskottet samt av Fennias och Fennia Livs gemensamma revisionsutskott. Utskotten fattar inga beslut utan lämnar förslag till styrelsen som beslutar.

Utnämnings- och belöningsutskottet har i uppgift att förbereda, planera och utveckla utnämnings- och arvodesfrågor avseende Fennias verkställande direktör, dennes ställföreträdare och vice vd samt medlemmarna i ledningsgruppen samt att förbereda frågor kring hela bolagets belöningsystem.

Revisionsutskottet är gemensamt för Fennia och Fennia Liv. Revisionsutskottets ansvarsområde omfattar uppföljning av att den interna kontrollen, inklusive compliance, riskhantering och intern revision, är tillräckligt omfattande och behörigt organiserad. Därutöver har revisionsutskottet hand om de lagstadgade uppgifterna i anknytning till revisionen.

Verkställande direktör

Fennia har en verkställande direktör som utses av styrelsen. Styrelsen beslutar också om verkställande direktörens anställningsvillkor, lön och arvoden. Verkställande direktören har till uppgift att handha den löpande förvaltningen av bolaget enligt styrelsens föreskrifter och anvisningar. Till verkställande direktörens uppgifter hör att leda och övervaka bolagets affärsverksamhet, att organisera risk- och solvenshanteringen i praktiken samt att ansvara för utveckling och samordning av olika funktioner inom bolaget. Bolaget har också två vice verkställande direktörer varav den ena är ställföreträdare för verkställande direktören.

Löne- och belöningspolicy

Bolagsstämman beslutar om arvoden för förvaltningsrådets medlemmar. Förvaltningsrådets ordförande och vice ordförande får utöver mötesarvoden även en månadslön. Förvaltningsrådets övriga medlemmar får mötesarvode samt rese- och logiersättning.

Förvaltningsrådet beslutar om styrelseledamöternas arvoden. Styrelseledamöterna får mötesarvode och månadslön. Dessutom får revisionsutskottets ledamöter mötesarvode och månadslön, och utnämnings- och belöningsutskottets ledamöter mötesarvode samt rese- och logiersättning.

Styrelsen beslutar om ersättning till verkställande direktör, dennes ställföreträdare, vice verkställande direktör och medlemmarna i ledningsgruppen. Utnämnings- och belöningsutskottet förbereder frågor som styrelsen beslutar om.

Fennia följer en koncerngemensam löne- och belöningspolicy som styrelsen godkännt. Lönepolicyn fastslår principerna för hur arbetstagarnas löner och ersättningar fastställs inom Fenniakoncernen. Lönepolicyn beskriver hur ansvaret är fördelat i löne- och belöningsfrågor och hur varje anställd i koncernen kan påverka sin löneutveckling genom personlig och professionell utveckling. Även om den samlade helheten kring löner och belöning för ledningen och så gott som alla anställda innehåller både en fast lönedel och rörliga element, har den rörliga lönedelen störst betydelse för anställda med försäljningsuppgifter.

Utgångspunkten för belöningen är att den ska vara sporrande, rättvis och rimlig, omfatta både ledningen och personalen samt vara förenlig med koncernens och koncernbolagens intressen på såväl kort som lång sikt. Bolagets personal omfattas av ett bonusprogram vars regler och principer fastställs årligen. Belönings- och bonussystemet bygger på att man ska uppnå mål som härletts ur koncernens strategiska mål och fastställts på förhand, och de innehåller vanligen både kriterier för personlig måluppfyllelse och kriterier som är kopplade till företagets resultat. Därtill omfattas bolagets högsta ledning av långsiktiga (2016–2018) strategiska incitament, som utgör grund för betalning av premien på en gruppensionsförsäkring.

I enlighet med belöningsprinciper har belöningen byggts upp på ett sätt som förebygger osund risktagning. Belöningsystemen har bl.a. på förhand fastställda maximibelöningar, som begränsar maximibeloppet för belöningar, och villkor för force majeure, som ger styrelsen rätt att ändra systemen om bolagets ekonomiska ställning har äventyrats eller om omständigheterna i övrigt ändrats avsevärt. När man beslutar om löner och belöningar är det i regel den belönade personens chefs chef som fattar beslutet.

Transaktioner med närstående under rapporteringsperioden

Bolaget har inga transaktioner med närstående som skulle följa andra än kommersiella villkor. Bolaget har beviljat penninglån om 2,9 miljoner euro till försäkringsbolaget närstående.

Förändringar under rapporteringsperioden

Det har inte skett några väsentliga förändringar i administrationssystemet under den gångna rapporteringsperioden.

Bedömning av administrationssystemets lämplighet

Fennias styrelse har följt utvecklingen av försäkrings- och placeringsverksamheten samt rapporteringen inom riskhantering, compliance och den interna revisionen under 2016. Styrelsen har bedömt utifrån tillgängliga uppgifter att den interna kontrollen ordnats behörigt samt att bolagets administrations- och styrningssystem motsvarar regelverkets krav samt att dessa är uppdaterade och effektiva.

■ Krav på lämplighet och tillförlitlighet

Fenniakoncernen har gemensamma principer för bedömning av lämplighet och tillförlitlighet. Dessa har fastställts av koncernbolagens styrelser. Syftet med principerna är att säkra att de personer som ansvarar för ledningen av koncernen och de centrala funktionerna är tillförlitliga och lämpliga för sina uppdrag.

Lämplighets- och tillförlitlighetsbedömningen omfattar styrelseorganens medlemmar, verkställande direktören samt vice verkställande direktörerna. Därtill är personer som ansvarar för centrala funktioner och ansvariga personer inom den interna revisionen, riskhanteringsfunktionen, compliance-funktionen och aktuariefunktionen föremål för bedömning. Även personer som ansvarar för centrala utkontrakterade funktioner hos serviceproducenter omfattas av lämplighetsbedömningen.

Vid lämplighetsbedömningen kontrollerar man om personerna har tillräcklig behörighet, kompetens och erfarenhet för att sköta de uppgifter som de ansvarar för. För styrelsens del bedöms lämpligheten kollektivt och den omfattar kännedom om branschen, förståelse av affärsstrategin och verksamhetsmodellen, förtrogenhet med administrationssystemet, förståelse av ekonomisk information och förtrogenhet med regleringsmiljön. Vid bedömning av lämpligheten behandlas personernas ärlighet, eventuella betalningsstörningar och övriga ekonomiska oklarheter, väsentliga brottsliga handlingar samt disciplinära eller administrativa förseelser.

En bedömning av lämpligheten och tillförlitligheten görs alltid då en person inom eller utanför bolaget väljs eller utnämns till en post med ansvar för bolagets ledning eller centrala funktioner. För bedömningen av lämpligheten och tillförlitligheten sammanställs en behövlig utredning före valet eller beslutet om utnämning.

För att säkra kontinuiteten i uppföljningen går styrelsen och verkställande direktören igenom uppgifterna om de personer som omfattas av bedömningen med jämna mellanrum. Det faller på chefernas ansvar att genomföra kontinuerlig uppföljning av att kraven på lämplighet och fackkunskap uppfylls. Därutöver ska en bedömning av lämpligheten och tillförlitligheten alltid göras då en persons lämplighet eller tillförlitlighet blir ifrågasatt.

■ Riskhanteringssystem inklusive risk- och solvensbedömning

Riskhanteringssystem

I Fenniakoncernen avses med riskhantering koordinerade strategier, processer, principer och åtgärder med vilka man identifierar, mäter, följer upp, hanterar och rapporterar de risker som gäller koncernen och koncernbolagen.

Med solvenshantering avses strategier, processer, principer och åtgärder med vilka man styr och fastställer koncernbolagens och koncernens risktäckningskapacitet, riskvillighet och risktolerans samt de väsentligaste riskbegränsningarna.

I verksamheten följer bolagen inom Fenniakoncernen, Ömsesidiga försäkringsbolaget Fennia och dess dotterbolag Försäkringsaktiebolaget Fennia Liv och Fennia Kapitalförvaltning Ab, det gemensamt fastslagna ramverket för risk- och solvenshanteringen, som beskrivs i de principhandlingar koncernbolagens styrelser har fastställt. Den väsentligaste av dessa handlingar är principerna för risk- och solvenshanteringen, som innehåller en beskrivning av de allmänna principerna och ansvaret för hanteringen.

Fennias styrelse i egenskap av styrelse för koncernens moderbolag är dess högsta beslutande organ och ansvarar för risk- och solvenshanteringen och att den ska passa ihop med koncernens administrationssystem. Fennias styrelse ansvarar för att särdragen hos bolagen som hör till koncernen och koncernens interna förbindelser (bl.a. interna transaktioner, dubbla kapital, flyttbarhet av kapital och användning av kapital i allmänhet) beaktas på ett ändamålsenligt sätt.

Fennia Livs styrelse ansvarar för att bolaget konsekvent följer koncernens principer för risk- och solvenshantering. Till dess ansvar hör att se till att bolaget har ett tillräckligt administrationssystem när det gäller verksamhetens kvalitet, omfattning och komplexitet inklusive intern kontroll och riskhanteringssystem.

Styrelsen för Fennia Kapitalförvaltning har som ansvar att se till att bolaget följer principerna för Fenniakoncernens riskhanteringssystem till den del särdragen hos bolagets verksamhet inte kräver att man avviker från dem.

På övriga koncernbolag följs Fenniakoncernens principer för risk- och solvenshantering i tillämpliga delar. Övriga koncernbolag är i huvudsak fastighetsbolag.

Ledningsgruppen för riskhantering

En ledningsgrupp för riskhanteringen i koncernens försäkringsbolag har tillsatts för att bereda, styra, koordinera och informera om risk- och solvenshanteringsuppgifterna. Ledningsgruppen för riskhanteringen har till huvuduppgift att stödja Fennias och Fennia Livs verkställande direktörer i frågor som gäller risk- och solvenshantering. Fennias verkställande direktör är ordförande och Fennia Livs verkställande direktör är permanent medlem i gruppen.

För Fennia Kapitalförvaltning har en egen separat arbetsgrupp för förvaltning tillsatts. Inom Fennia Kapitalförvaltning axlar den ansvaret för de uppgifter som hör till ledningsgruppen för riskhantering. Dess ordförande är verkställande direktören för Fennia Kapitalförvaltning.

Styrmodellen för riskhanteringssystemet

Styrmodellen för riskhanteringssystemet bygger på modellen med tre försvarslinjer:

1. Den första försvarslinjen, dvs. affärs- och stödfunktionerna, ansvarar främst för den dagliga riskhanteringen och riskrapporteringen enligt godkända principer.
2. Den andra försvarslinjen äger riskhanteringsramen och ansvarar bl.a. för rapporteringen om och tolkningen, utvecklingen och planeringen av risk- och solvenshanteringen samt stödjer, följer upp och bedömer implementeringen av den första försvarslinjens risk- och solvenshanteringsprocesser.
3. Den tredje försvarslinjen har som uppgift att säkerställa effekten och effektiviteten av den interna kontrollen och risk- och solvenshanteringen.

Ansvaret för risk- och solvenshanteringen i modellen med tre försvarslinjer fördelas mellan olika aktörer på följande sätt:

- Verkställande direktör

Verkställande direktören har, med stöd av den operativa ledningen, det allmänna ansvaret för att risk- och solvenshanteringen bereds och genomförs på ett ändamålsenligt sätt enligt styrelsens beslut.

- Affärs- och stödfunktioner

Varje affärs- och stödfunktion ansvarar främst för den dagliga riskhanteringen och riskrapporteringen enligt godkända principer, följer upp den totala riskprofilen för deras eget delområde (med stöd av den andra försvarslinjen) och ser till att verksamheten inom det egna delområdet löper enligt koncernens dokumentation om risk- och solvenshantering.

- Aktuariefunktion

Försäkringsbolagets ansvariga aktuarie ansvarar för aktuariefunktionen och för att de försäkringsmatematiska metoder som används i prissättning och i beräkning av den försäkringstekniska ansvarsskulden är ändamålsenliga. Den ansvariga aktuarien fastställer även nivån på den försäkringstekniska ansvarsskulden. Aktuariefunktionen har en roll som aktör i både den första och den andra försvarslinjen. Aktuariefunktionen deltar i det effektiva genomförandet av riskhanteringssystemet, särskilt i skapandet av riskhanteringsmetoder, men också i genomförandet av bolagets egen risk- och solvensbedömning.

- Riskhanteringsfunktion

Riskhanteringsfunktionen har huvudansvar för den andra försvarslinjens uppgifter, och ansvarar bl.a. för tolkningen, utvecklingen, planeringen och rapporteringen av risk- och solvenshanteringen. Funktionens uppgift är att upprätthålla helhetsbilden av riskprofilen i koncernbolagen och koncernen. Funktionen stödjer också styrelsens, den verkställande direktörens och affärs- och stödfunktionernas risk- och solvenshantering bl.a. genom att delta i utvecklingen av riskhanteringssystemet och bedöma dess funktion samt genom att upprätta analyser som stöd i beslutsfattandet angående riskposition.

- Compliance-funktion

Compliance-funktionen, som hör till den andra försvarslinjen, ser till att reglering, finansbranschens självreglering och koncernens interna regler tillämpas i verksamheten, och att ändamålsenliga handlingssätt tillämpas i kundrelationer. Funktionen, som övervakar att bestämmelser följs, identifierar och bedömer också verkningar av bestämmelseändringar, risker förknippade med försummelse att följa bestämmelser och om de åtgärder som tagits för att förhindra och korrigera eventuella brister som förekommit då man följt bestämmelser är tillräckliga. Vidare främjar compliance tillämpning av bestämmelser genom att ge förutseende rådgivning och genom att utveckla interna metoder med vilka man effektivt och ändamålsenligt kan övervaka att bestämmelser följs.

- Intern revision

Den interna revisionen stödjer koncernen att nå sina mål genom att erbjuda ett systematiskt tillvägagångssätt för att bedöma och utveckla effektiviteten av organisationens riskhanterings-, kontroll-, lednings- och administrationsprocesser.

Den interna revisionen har som uppgift att följa och bedöma tillräckligheten och effektiviteten av koncernens interna kontroll och annan administration bl.a. inom följande delområden:

- uppnående av bolagets strategier och mål
- omfattning och tillförlitlighet av solvenshanteringshanteringsprocess
- riskhanterings effektivitet
- lönsamhet och ändamålsenlighet av resursanvändning
- tillämpning av lagar, bestämmelser, interna verksamhetsprinciper, planer och anvisningar
- riktighet, tillräcklighet och ändamålsenlighet av information
- trygghet av egendom.

Riskhanteringsfunktionen och compliance-funktionen har integrerats i Fenniakoncernens organisation på ett sätt som säkerställer deras operativa självständighet. Funktionerna är fria från sådana inflytelser som kan äventyra deras objektiva, opartiska och självständiga genomförande av uppgifter. Den interna revisionen är i sin tur obunden av funktionerna inom den första och andra försvarslinjen.

Riskhanteringsfunktion

Koncernens riskhanteringsfunktion är en självständig enhet som är underställd Fennias styrelse och verkställande direktör, och producerar riskhanteringstjänster för alla koncernbolag som har koncession för försäkrings- och värdepappersverksamhet. I verksamheten tas hänsyn till regleringen för varje bolag.

Koncernens riskhanteringsdirektör ansvarar för koncernens riskhantering. Riskhanteringsdirektören rapporterar sina beslut och åtgärder till koncernbolagens styrelser och verkställande direktörer. För att samordna riskhanteringssystemet och förmedla information medverkar riskhanteringsdirektören i koncernens ledningsgrupp för riskhantering.

För att kunna förutse operativa risker har riskhanteringsfunktionen rätt att ta del av koncernbolagens och enheternas verksamhets- och utvecklingsplaner samt all annan information som funktionen behöver för sitt arbete.

Vid behov inrättas arbetsgrupper och nätverk för samarbete som riskhanteringsfunktionen använder sig av för att utföra sina uppgifter. Grupperna underställs funktionen. Riskhanteringsfunktionen deltar vid behov på möten för affärsverksamhetens stödgrupper, vilket för sin del stöttar dess verksamhet. Funktionen deltar dock inte i operativt beslutsfattande på sådana möten.

Principerna för riskhanteringssystemet beskrivs i principhandlingar. I dessa fastslås de olika funktionernas och enheternas ansvarsområden inom riskhantering. Till de centrala uppgifter som faller på riskhanteringsfunktionens ansvar hör bland annat

- att bistå koncernbolagens styrelser, verkställande direktörer samt affärs- och stödfunktioner i arbetet med att utveckla och upprätthålla ett effektivt riskhanteringssystem
- att bedöma och följa upp hur riskhanteringssystemet fungerar
- att bereda och samordna principerna för risk- och solvenshanteringen, inklusive risktagningsplaner, och att lägga fram dem för bedömning och godkännande i koncernbolagens styrelser samt att följa efterlevnaden av handlingarna och rapportera om observationer med anknytning till detta
- att bedöma beslutsbefogenheter som gäller risktagning och att följa efterlevnaden av dessa
- att bistå koncernbolagens styrelser och operativa ledning vid beslutsfattande om risk- och solvensställningen med risk- och solvensanalyser samt att följa upp effekterna av besluten
- att upprätthålla en övergripande syn över koncernens och koncernbolagens riskprofiler
- att utvärdera processerna för att identifiera, mäta, följa upp, hantera och anmäla risker samt att bedöma deras effektivitet
- att bedöma riskerna i värderingsmetoderna, särskilt metoder för balansvärdering i solvensberäkningen, och att följa utvecklingen
- att bedöma och följa upp hur lämplig, heltäckande och välfungerande solvensberäkning med standardformeln är
- att identifiera och bedöma risker med potentiella återverkningar på koncernen i framtiden
- att medverka i bedömningen av risker förknippade med nya idéer, såsom produkter, tjänster, placeringsinstrument och processer och att följa utvecklingen
- att samordna arbetet med egna risk- ja solvensbedömningar (ORSA).

När det gäller kvantitativa riskhanteringsmetoder för att mäta risker och planera användningen av kapital har riskhanteringsfunktionen följande extra uppgifter:

- att planera och utforma modeller
- att testa och validera modeller
- att dokumentera modellerna och ändringar som införs i dem senare
- att utarbeta rapporter över hur välfungerande modellerna är
- att rapportera till styrelsen om hur välfungerande modellerna är och hur arbetet med att korrigera tidigare upptäckta brister fortskrider samt att lämna förslag om utveckling av modellerna.

Riskhanteringsfunktionen gör regelbundet bedömningar av riskhanteringssystemets uppbyggnad och effektivitet samt rapporterar till styrelserna om sina observationer och lämnar vid behov förslag utvecklingsåtgärder.

Syftet med riskhanteringssystemet

Det centrala syftet med riskhanteringssystemet är att producera olika infallsvinklar till samt analyser och bedömningar av de kort- och långsiktiga ekonomiska konsekvenserna av ett eventuellt negativt utfall för en enskild risk och kombinationer av sådana. Slutresultatet går till bolagens och koncernens högsta ledning och styrelser, och utgör ett inslag i planeringen av verksamheten och genomförandet av strategin. Utifrån dessa faktorer tar bolagen årligen fram en risktagningsplan samt en egen risk- och solvensplan för bolaget. Dessa granskas och uppdateras vid behov kvartalsvis. I rapporterna sammanställs de observationer som är centrala för ledningen av bolaget när det gäller risker, solvensbehov och solvensmål samt begränsningar i risktagningen som utfärdas utgående från observationerna..

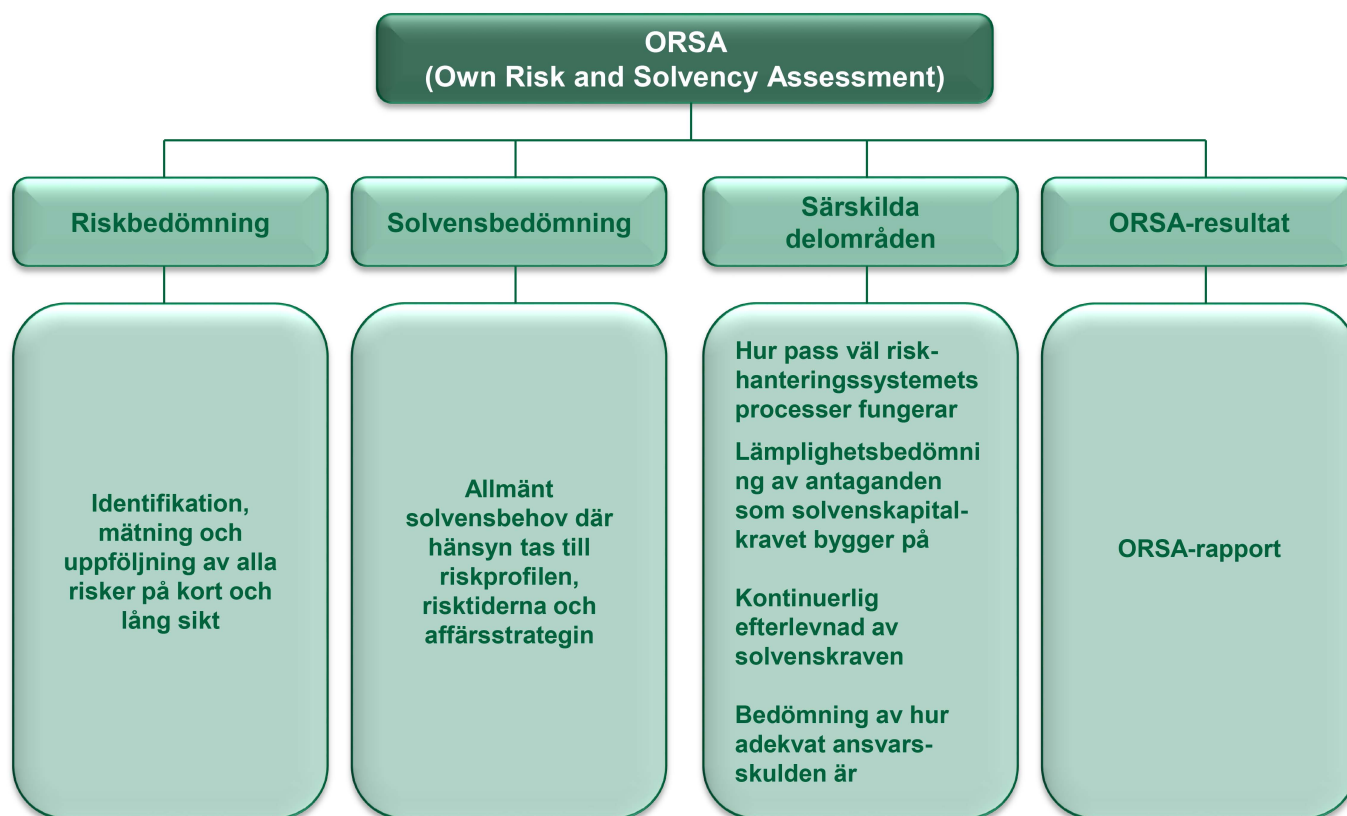
Risk- och solvensbedömning

Den egna risk- och solvensbedömningen är ett verktyg för styrelsen, verkställande direktören och den övriga företagsledningen i varje koncernbolag och ska utgöra ett stöd för kapitalhantering, affärsplanering samt produktutveckling och produktplanering. Inom ramen för den egna risk- och solvensbedömningen identifierar bolagen risker, bildar sig en egen uppfattning om kapitalbehovet för riskerna och tar fram prognoser och scenarier för bolagets ekonomiska framtid och de eventuella ekonomiska konsekvenserna av ett negativt utfall. Prognoserna har en tidshorisont på tre år.

Den egna risk- och solvensbedömningen är en integrerad del av Fenniakoncernens kontinuerliga process för riskhantering och resultatet av processen sammanställs en gång om året till en större sammanfattning av de viktigaste riskerna och bedömningarna för framtiden. Denna sammanfattning, ORSA-rapporten, skickas även till tillsynsmyndigheten i enlighet med regleringen. Resultaten i rapporten utvärderas kvartalsvis och vid behov uppdateras rapporten, om förändringar inträffar i de bakomliggande antagandena eller i bolagets verksamhet, riskposition eller någon annan omständighet som har betydande återverkan på bolagets ekonomiska ställning. ORSA-rapporten är slutresultatet av denna ORSA-process och innehåller en helhetsbild av bolagets nuläge och framtidsutsikter för bolagets verksamheter, strategiska beslut och riktlinjer samt risker och solvens.

ORSA-processen omfattar såväl kvalitativa som kvantitativa delområden. Med kvantitativa delområden avses sådana tematiska helheter som är mätbara på ett tillförlitligt sätt och där konsekvensernas värde i pengar kan uppskattas med stor säkerhet och med tillförlitlig mätteknik. Kvalitativa delområden är däremot sådana där man inte kan skapa en enkel matematisk uppskattning för att bedöma konsekvenserna, utan baserar dem på kvalitetsbedömningar gjorda av ledningen och experter. Sådana är exempelvis konsekvenser för bolagets verksamhet som följer av förändringar i verksamhetsmiljön.

De centrala delområdena i ORSA-processen har sammanställts i nedanstående figur.

Styrelsen granskar och godkänner ORSA-rapporten som upprättas minst en gång per år och som lämnas till tillsynsmyndigheten. Styrelsen deltar också aktivt i ORSA-processen, bl.a. genom att styra bedömningen och genom att ifrågasätta resultaten tillsammans med ett av styrelsen utsett granskningsutskott.

Den operativa ledningen ansvarar för att ORSA-rapporter upprättas, ORSA-processen följs och att resultaten utvärderas och uppdateras vid behov. Den operativa ledningen godkänner bedömningarna, åsikterna och resultaten i rapporten. Verkställande direktören och den operativa ledningen svarar för att integrera ORSA-processen i verksamheten så att den utgör en oskiljbar del av affärsstrategin samt för att man i praktiken tar hänsyn till resultaten av ORSA-processen i samtliga strategiska beslut. ORSA-processens resultat utvärderas kvartalsvis och en rapport lämnas till styrelsen.

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av upprättandet av ORSA-rapporter. Rapporterna produceras i samarbete med affärs- och stödfunktionerna.

■ Intern kontroll

Syftet med den interna kontrollen inom Fennia är att säkra att verksamheten är ändamålsenlig, effektiv och resultatrik, att den ekonomiska informationen och rapporteringen är tillförlitlig samt att regelverk följs. Alla anställda, cheferna, operativa ledningen och styrelseorganen skapar tillsammans en fungerande intern kontroll.

Fennias system för intern kontroll bygger på den väletablerade COSO-standarden. I enlighet med den granskas kontrollsystemet genom följande delfaktorer:

- kontrollmiljö
- riskbedömning
- kontrollfunktioner
- information och kommunikation
- uppföljning.

Kontrollmiljö

Styrelsen har helhetsansvaret för att den interna kontrollen är välfungerande. Den operativa ledningen ser till att den interna kontrollen ordnas i praktiken.

För att stärka en god kontrollmiljö ska den operativa ledningen och cheferna främja ärlighet och etiska värden, gott ledningsklimat, ändamålsenlig fördelning av ansvar och befogenheter, effektiv organisering av verksamheten och personalutveckling.

Personalen uppmuntras till att anmäla misstänkta oetiska aktiviteter eller brott mot reglerna samt att utveckla såväl sin egen kompetens som bolagets verksamhet.

Riskbedömning

En betydande andel av riskhanteringsåtgärderna genomförs med hjälp av daglig intern kontroll. Affärs- och stödfunktionerna har huvudansvaret för identifiering och hantering av risker och får stöd av riskhanterings- och compliance-funktionerna.

Kontrollfunktioner

Kontrollfunktioner är verksamhetsprinciper och förfaringssätt med syfte att säkra att organisationen arbetar enligt ledningens målsättningar. Exempel på sådana är olika principer och förfaranden för godkännande, bemyndigande, kontroll av verksamheten, säkring av tillgångar och åtskillnad i arbetsuppgifter.

I praktiken utför hela personalen kontrollfunktioner som en del av det dagliga arbetet, och kontinuerliga kontrollåtgärder av den operativa ledningen och cheferna intar en central position i detta. Genom utveckling av processerna eftersträvar Fennia en effektivare användning av automatiska systemkontroller i kontrollfunktionerna.

Information och kommunikation

Fennia vill säkerställa att all information som delas är uppdaterad och väsentlig med tanke på organisationens verksamhet och beslutsfattande och att informationen rapporteras i rätt format och i rätt tid. Syftet med verksamhetsstyrningen är att säkerställa öppen kommunikation såväl vertikalt som horisontellt genom hela organisationen.

Uppföljning

Med hjälp uppföljning, dvs. kontinuerlig kontroll och revision, bedöms den interna kontrollens funktion och kvalitet. Den kontinuerliga kontrollen sker i den operativa verksamheten. Den inbegriper regelbunden styrning av den operativa ledningen och kontrollåtgärder som berör chefernas och hela personalens arbete.

Alla anställda har ansvar för att de i sitt eget arbete observerar eventuella brister och utvecklingsobjekt i den interna kontrollen och rapporterar om dem för korrigerande åtgärder. Uppföljningen omfattar även kontroller genomförda av externa revisorer, den interna revisionen eller compliance-funktionen. Organisationen kan också göra självvärderingar.

Fennia låter varje år utföra en oavhängig totalbedömning av styrningssystemet och de dokumenterade verksamhetsprinciperna. Bedömningen ska ge styrelsen och den operativa ledningen information om hur välfungerande den interna kontrollen är. Den interna revisionen ansvarar för det praktiska genomförandet av denna oavhängiga bedömning.

Compliance-funktion

Compliance-funktionen som ser till att regelverket efterlevs består av koncernens chief compliance officer och av koncernbolagens compliance officers. Koncernens chief compliance officer svarar för Fennias compliance-funktion och koordinerar koncernens compliance-funktioner ur koncernledningens perspektiv.

Compliance-funktionen har principer på koncernnivå, vilka godkänts av styrelsen och vilka definierar funktionens uppgifter och ställning inom organisationen. Compliance-funktionen ser till att reglering, finansbranschens självreglering och koncernens interna regler tillämpas i Fennias verksamhet, och att ändamålsenliga handlingssätt tillämpas i kundrelationer.

Funktionen, som övervakar att bestämmelser följs, identifierar och bedömer också verkningar av bestämmelseändringar, risker förknippade med försummelse att följa bestämmelser och om de åtgärder som tagits för att förhindra och korrigera eventuella brister som förekommit då man följt bestämmelser är tillräckliga. Vidare främjar compliance tillämpning av bestämmelser genom att ge förutseende rådgivning och genom att utveckla interna metoder med vilka man effektivt och ändamålsenligt kan övervaka att bestämmelser följs.

Compliance-funktionens arbete utförs objektivt och självständigt. För att trygga oavhängigheten har bolagets compliance officer inte beslutanderätt i affärsfrågor och inget ansvar för affärs- och stödfunktionerna. Compliance officeren deltar inte i bolagets affärsfunktioner eller andra funktioner som han eller hon övervakar. Compliance-funktionen rapporterar regelbundet till revisionsutskottet och styrelsen om den planerade verksamheten och om utförda aktiviteter samt om betydande compliance-risker.

■ Intern revision

Fenniakoncernens interna revision svarar för produktionen av interna revisionstjänster för samtliga koncernbolag. Den interna revisionen är en funktion som är underställd Fennias verkställande direktör och enhetens anställda står i arbetsavtalsförhållande till Ömsesidiga försäkringsbolaget Fennia. För de interna revisionstjänster som hänför sig till övriga koncernbolag har ett uppdragsavtal ingåtts..

Den interna revisionen är en funktion som är oberoende av verksamheterna och som stöder Fennia och dess högsta ledning i arbetet med att uppnå målen genom att erbjuda ett systematiskt sätt att närma sig bedömning och utveckling av organisationens kontroll-, lednings- och förvaltningsprocesser samt riskhanterings funktion och effektivitet.

För att trygga och säkra oavhängigheten i revisions- och konsultverksamheten har den interna revisionen inte något operativt ansvar för de aktiviteter som är föremål för bedömning, och deltar inte i beslutsfattandet för aktiviteterna. Den interna revisionen fastställer självständigt vilken omfattning varje arbetsfält har, utför sitt uppdrag och rapporterar om resultatet av arbetet. Inget organ utfärdar anvisningar för den interna revisionens verksamhet så att detta skulle försvaga enhetens självständighet och oberoende.

Den interna revisionen följer en koncernövergripande instruktion, som styrelsen har godkänt och som fastslår den interna revisionens syfte, behörighet och ansvar, verksamhetsområde och verksamhetens innehåll, dess position i organisationen samt rätt att få tillgång till information. Styrelsen godkänner årligen en verksamhetsplan för den interna revisionen. Den interna revisionen har rätt att göra ändringar i verksamhetsplanen, bland annat när detta är påkallat av förändringar i verksamheten eller omfattande uppgifter utanför verksamhetsplanen.

Den interna revisionen har som uppgift att följa och bedöma tillräckligheten och effektiviteten av koncernens interna kontroll och annan administration bl.a. inom följande delområden:

- uppnående av bolagets strategier och mål
- omfattningen och tillförlitligheten i solvenshanteringsprocessen
- effektiviteten i riskhanteringen
- lönsamheten och ändamålsenligheten i resursanvändningen
- tillämpning av lagar, bestämmelser, interna verksamhetsprinciper, planer och anvisningar
- riktighet, tillräcklighet och ändamålsenlighet av information
- tryggnad av egendom.

Den interna revisionen rapporterar om resultatet av sitt arbete till det gemensamma revisionsutskottet för Fennias och Fennia Livs styrelser, till bolagens styrelser och verkställande direktörer i enlighet med koncernstrukturen liksom även till de ansvariga personerna inom revisionsobjektet.

I sitt arbete följer den interna revisionen yrkesstandarder och etiska föreskrifter från IIA (Institute of Internal Auditors), gällande lagstiftning och bestämmelser och instruktioner på lägre nivå.

■ Aktuariiefunktion

Försäkringsbolagets ansvariga aktuarie ansvarar för aktuariiefunktionen och för att de försäkringsmatematiska metoder som används i prissättning och i beräkning av den försäkringstekniska ansvarsskulden är ändamålsenliga. Den ansvariga aktuarien fastställer även nivån på den försäkringstekniska ansvarsskulden.

Aktuariiefunktionen har en roll som aktör i både den första och den andra försvarslinjen. Aktuariiefunktionen deltar i det effektiva genomförandet av riskhanteringssystemet, särskilt i skapandet av riskhanteringsmetoder, men också i genomförandet av bolagets egen risk- och solvensbedömning.

Aktuariiefunktionens lagstadgade uppgifter är bland annat att beräkna ansvarsskulden, se till att prissättningen är ändamålsenlig och kontinuerligt bedöma solvensnivån. Utöver de lagstadgade uppgifterna tar aktuariiefunktionen fram rapporter till stöd för verksamheten samt medverkar i produktutvecklingen, utarbetandet av försäkringsanbud och förbättringen av informationskvaliteten.

■ Uppdragsavtal

Utläggning på entreprenad innebär att Fennia ingår ett avtal med en extern tjänsteproducent avseende en viss process, tjänst eller uppgift som ingår i bolagets verksamhetsområde och som bolaget annars skulle utföra självt.

Fennia har koncerngemensamma principer för hantering av utläggning på entreprenad, vilka godkänts av styrelsen och vilka syftar till att säkerställa att utläggning på entreprenad sker på ett sätt som garanterar störningsfri verksamhet samt att Fennia kan följa tjänsteproducenternas verksamhet och säkerställa tillgång till tillräcklig information.

Ansaret för utläggning och beslutsfattande delas mellan styrelsen, affärsledningen och riskhanteringsfunktionen. Dessutom omfattar compliance-funktionens uppgifter framtagning av nödvändiga utredningar och rapporter till tillsynsmyndigheten.

Innan beslut om utläggning fattas ska en intern utredning om utläggningen utarbetas. Om den funktion som ska läggas ut bedöms vara central och kritisk för bolagets verksamhet, fästs särskild uppmärksamhet vid säkerställande av avbrottsfri verksamhet. Därutöver omfattar kraven på bedömning av lämpligheten och tillförlitligheten även de ansvariga personerna hos serviceproducenten.

Fennia har lagt ut följande funktioner, som bedöms vara centrala:

- hantering av värdepappersportföljer
- användartjänster avseende system och infrastrukturtjänster samt underhålls- och supporttjänster
- tjänster som stödjer försäkrings- och ersättningsverksamheten.

Samtliga tjänsteproducenter som sköter dessa funktioner är belägna i Finland.

■ Övrig information

Det finns ingen annan väsentlig information om administrationssystemet.

Riskprofil

Bolagets riskprofil består av kvantitativa och kvalitativa faktorer. Kapitalbas, olika kapitalkrav och de tillgångar som behövs för kvalitetstäckning av kraven skildrar det kvantitativa perspektivet på riskprofilen. Det kvalitativa perspektivet beskriver oftast mycket svårsmåttade faktorer såsom tillförlitlig bolagsstyrning, intern kontroll och riskhantering samt planering och uppföljning av verksamheten.

Ur kvantitativt perspektiv kan försäkrade intressen tryggas på bästa möjliga sätt, om

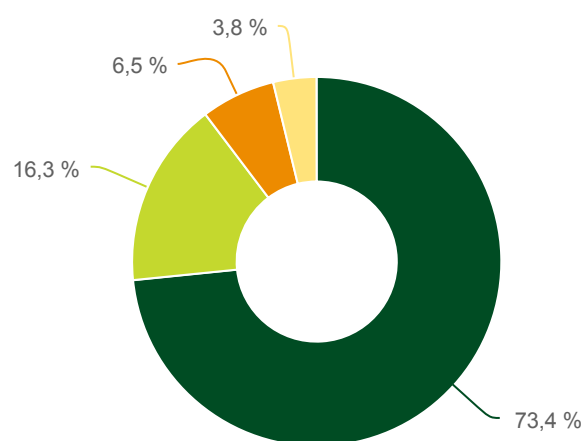
- bolagets kapitalbas är tillräckligt stor
- bolaget överskrider solvenskapitalkravet
- bolagets riskprofil inte är för omfattande i relation till det fria kapitalet (skillnaden mellan kapitalbasen och solvenskapitalkravet).

I en marknadsbaserad värderingsmiljö återspeglas risktagningsskapaciteten av skillnaden mellan tillgångar och skulder i balansräkningen, dvs. det marknadsbaserade beloppet för kapitalbasen. Ju mer kapitalbas bolaget har, desto större är dess risktäckningsskapacitet och därmed dess frihet att välja vilka risker det bär i verksamheten. Bolagets risktagning i sin tur återspeglas ur kvantitativ synvinkel av solvenskapitalkravet för bolagets verksamhet. Ju större solvenskapitalkravet är, desto större är bolagets risker. Genom att undersöka solvenskapitalkravet närmare kan man upptäcka vad bolagets risker består av. Genom att analysera kapitalbasbeloppet och solvenskapitalkravet samt förhållandet mellan dem (relativ solvensställning) får man en uppfattning om bolagets riskprofil. Att fastslå en riskprofil kräver således identifiering och förståelse av alla de ovan nämnda faktorerna. Enbart den relativa solvensställningen (kapitalbas delad med solvenskapitalkravet) säger inte tillräckligt om bolagets riskprofil, eftersom samma relativa solvensställning kan uppnås på många olika sätt.

Nedan specificeras solvenskapitalkravets struktur enligt riskområde utan den begränsande effekten av latent skatteskulder (dvs. före justeringsbelopp för förlusttäckningsskapacitet) i slutet av rapporteringsperioden och i slutet av föregående rapporteringsperiod.

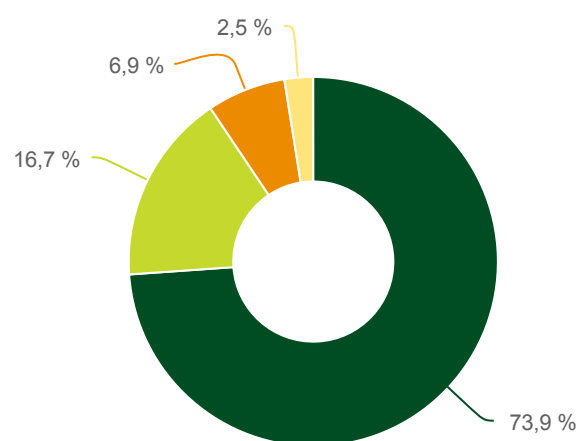
Solvenskapitalkrav (mn euro)	31.12.2016	Kontribution	Andel	31.12.2015	Kontribution	Andel	Förändring
Marknadsrisk	301,3	286,5	73,4 %	294,5	281,1	73,9 %	6,6
Motpartsrisk	32,8	14,7	3,8 %	22,5	9,6	2,5 %	10,4
Försäkringsrisk	99,5	63,8	16,3 %	104,1	63,4	16,7 %	-4,6
Immateriell tillgångsrisk	0,0	0,0	0,0 %	0,0	0,0	0,0 %	0,0
Operativ risk	25,5	25,5	6,5 %	26,3	26,3	6,9 %	-0,7
Spridning	-68,5	-----	-----	-67,0	-----	-----	-1,4
Solvenskapitalkrav före justeringsbelopp för förlusttäckningsskapacitet	390,6	390,6	100,0 %	380,3	380,3	100,0 %	10,2

31.12.2016

■ Marknadsrisk ■ Försäkringsrisk
■ Operativ risk ■ Motpartsrisk

31.12.2015

■ Försäkringsrisk

Allmänt

Försäkringsrisken hänför sig till försäkringsbolagets grundläggande verksamhet, dvs. meddela försäkring, och delas i tre huvudkategorier, dvs. prissättnings-, avsättnings- och katastrofrisk.

Prissättningsrisken hänför sig till val av den risk som ska försäkras, försäljningsstyrningen och framförallt till prissättning av den risk som ska försäkras och det handlar således om en förlustrisk där kostnader för försäkringsersättningar inklusive rörelsekostnader överstiger premierna för försäkringen.

Reservrisken beror på en ofördelaktig förändring i värdet på den försäkringstekniska ansvarsskulden. Reservriskerna är förknippade med de osäkra antaganden som används vid beräkning av ansvarsskulden och med ogynnsamma avvikelser i faktiska intäkter och kostnader för beräknade premier, ersättningsbelopp, rörelsekostnader, provisioner och kassaflöden för dessa.

Försäkringsrisken innefattar också katastrofrisker, dvs. risker för storolyckor.

Hantering av försäkringsrisker

Försäkringsverksamhet bygger på att ta försäkringsrisker, sprida dem inom försäkringsbeståndet och hantera riskerna. De viktigaste medlen för att hantera försäkringsrisken är att på ett ändamålsenligt sätt välja riskerna, dvs. riskurval, prissätta produkterna, utforma försäkringsvillkoren och skaffa ett återförsäkringsskydd.

Med riskurval ger man anvisningar för försäljningen och säkerställer försäkringsverksamhetens lönsamhet. Riskurval hanteras genom att man statistiskt undersöker tidigare skadefall, som även står som grund för prissättning. I instruktionerna för riskurval fastställs vilka risker man kan försäkra och hur stora försäkringsbelopp man accepterar.

I samband med kundval uppmärksammas även betalningsanmärkningar, diskutabla ägandekopplingar och koncentrationsrisker. Bolagets verksamhetssätt omfattar även regelbundna kontroller hos företagskunder.

Med prissättning av försäkringsrisker strävar man efter en riskmotsvarighet genom att sätta ett högre pris på en högre risk och vice versa. Grunden för riskmotsvarigheten är att bolaget har korrekta och tillräckliga uppgifter, känner det objekt och den förmån som är försäkringsobjekt och kan göra en tillräckligt noggrann, marknadsbaserad prissättning. Endast på en sådan grund kan man göra ändamålsenliga riskanalyser, besluta om en tillräcklig nivå på premien och utforma försäkringens övriga villkor.

När det gäller stora företagskunder tar prissättningen hänsyn till försäkringstagarens individuella skadestatistik. När ansvaret är litet är målet att komma fram till rätt premie för risken i fråga med hjälp av tariffstabeller och bonusprogram. Tabelltarifferna för de olika försäkringsgrenarna analyseras minst en gång per år så att de motsvarar den förväntade kostnaden för försäkringsavtalet.

Att premien är tillräcklig följs upp både inom den aktuella försäkringsgrenen och per kundsegment. Premierna justeras oftast en gång per år, i huvudsak utifrån en lönsamhetsbedömning. Inflationens effekt ingår i ansvarsskuldens dimensionering och därmed i den aktuella försäkringsgrenen skadeprocent och kommande beslut om prissättning.

Försäkringsvillkor har en avsevärd betydelse i att begränsa försäkringsrisker. I villkoren fastställer man bland annat försäkringsavtalets omfattning och ersättningsbegränsningar. Vid hantering av försäkringsrisker är det viktigt att utesluta icke-önskvärda risker eller via avtal begränsa dem till en önskvärd nivå.

Vid beräkning av den försäkringstekniska ansvarsskulden tillämpas olika kvantitativa metoder, som har en central roll vid hantering av reservrisken. Med kvantitativa metoder avses skapande av numeriska bedömningar genom att tillämpa statistiska, ekonomiska och matematiska teorier och metoder eller andra finansieringsteorier och -metoder. Till kvantitativa metoder räknas även metoder där man strävar efter ett numeriskt slutresultat och som helt eller delvis bygger på subjektiv expertbedömning.

Kvantitativa metoder är alltid förknippade med osäkerhet, vilket kan leda till en underskattning av den försäkringstekniska ansvarsskulden, dvs. ett otillräckligt belopp. Vid riskhantering med avseende på kvantitativa metoder ligger fokus på risker som gäller matematisk teori, uppgifternas kvalitet, estimering och parametrisering, dokumentering, validering och processer för beräkning.

Vid hantering av risker förknippade med kvantitativa metoder är effektivt ifrågasättande av metoder och processer en styrande princip. Detta betyder att en obunden och sakkunnig aktör kritiskt analyserar och bedömer metoder och processer.

Hanteringen bygger på att varje metods uppbyggnad, matematiska teori och logik har dokumenterats väl och att metoden så väl som möjligt kan backas upp med vetenskapliga undersökningar och bästa praxis inom försäkringsbranschen. För att man ska kunna identifiera metodens styrka och svaghet är det viktigt att matematiska förenklingar, numeriska metoder, approximationer och användning av subjektiva expertbedömningar utreds och dokumenteras tillräckligt noga. Ägaren och utvecklarna av metoden ska se till att metodens olika delområden fungerar på önskat sätt, att de passar för avsett ändamål och att metoden är matematiskt korrekt och att de estimerade parametrarna är statistiskt pålitliga.

Hantering av uppgifternas kvalitet är lika viktigt som hantering av metodens struktur, teori och logik. Tillförlitlighet kan uppnås endast med högklassiga uppgifter.

Validering av kvantitativa metoder omfattar processer och strategier med vilkas hjälp man strävar efter att bekräfta att metoden är ändamålsenlig och tillförlitlig samt att den fungerar på ett önskvärt sätt. Med hjälp av valideringen identifierar man eventuella svagheter och begränsningar hos metoden och problem som rör dess användning, och dessutom så kan man bedöma och hantera deras effekter.

Genom att teckna återförsäkringar hanterar man och garderar man sig mot omfattande skador och skadefall.

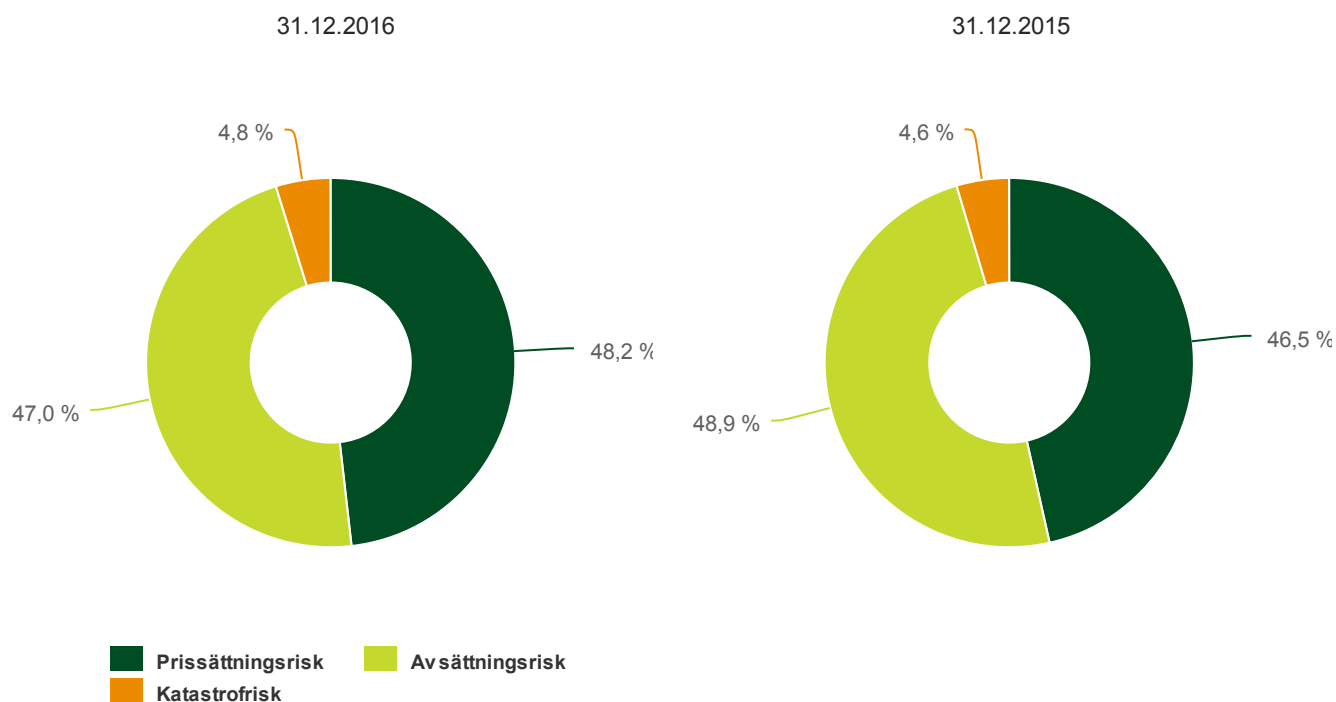
Användning av återförsäkring är förknippad med underordnade risker som återförsäkringens tillämplighets-, tillgångs-, pris- och motpartsrisk. Stora försäkringsrisker ska kunna täckas med återförsäkringsskydd och risken får inte överstiga bolagets risktagningsförmåga. Återförsäkringens effektivitet och självbehållsgränser utvärderas årligen. Risktoppar i försäkringsbeståndet identifieras och utvärderas med tillhörande processer.

Bedömning av försäkringsrisker

Solvenskapitalkravet för Fennias försäkringsrisk är 99,5 miljoner euro. Med beaktande av diversifiering var försäkringsriskernas kontribution 63,8 miljoner euro, vilket är 16,3 procent av solvenskapitalkravet före justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet.

Solvenskapitalkravet i fråga om försäkringsrisker består av följande riskområden:

Solvenskapitalkrav för försäkringsrisk (mn euro)	31.12.2016	Kontribution	Andel	31.12.2015	Kontribution	Andel	Förändring
Prissättningsrisk	55,6	48,0	48,2 %	56,6	48,4	46,5 %	-1,0
Reservrisk	54,5	46,7	47,0 %	58,8	50,9	48,9 %	-4,3
Katastrofrisk	12,1	4,8	4,8 %	12,1	4,7	4,6 %	0,0
Diversifiering	-22,7	-----	-----	-23,4	-----	-----	0,7
Solvenskapitalkrav totalt	99,5	99,5	100,0 %	104,1	104,1	100,0 %	-4,6

Fennias försäkringsrisk består i huvudsak av prissättnings- och avsättningsrisk. Dessa står för 95,2 procent av solvenskapitalkravet i fråga om försäkringsrisker. Jämfört med året innan har inbördes fördelningen av riskområdena knappt alls förändrats.

Reservrisken har minskat till följd av minskad bästa estimat av den försäkringstekniska ansvarsskulden jämfört med året innan.

Prissättningsriskens relativa andel av premieintäkter med självrisk uppgår till 7,5 procent. Reservriskens relativa andel av bästa estimat för den försäkringstekniska ansvarsskulden före återförsäkrars andel är 3,5 procent.

I tabellen intill återfinns en bedömning av ändringen av bolagets solvensgrad om bästa estimat av den försäkringstekniska ansvarsskulden stiger med en procent, den förväntade livslängden ökar med ett år och premienivån stiger med en procent.

Känslighetsanalys (mn euro)	31.12.2016	Scenario		
		Försäkringsteknisk ansvarsskuld + 1 %	Den förväntade livslängden ökar med ett år	Försäkringspremier + 1 %
Egna tillgångar	786,3	779,2	766,3	789,7
Solvenskapitalkrav	312,5	313,1	314,0	312,7
Fritt kapital	473,8	466,1	452,3	477,0
Förändring i fritt kapital	-----	-7,7	-21,5	3,2
Relativ solvensgrad	251,6 %	248,9 %	244,1 %	252,6 %

Fennia har ett förhållandevis väl diversifierat försäkringsbestånd. Fennia återförsäkrar stora risker individuellt för att begränsa riskkoncentration. Dessutom har Fennia återförsäkringar mot katastrofer, vilket minskar effekten av eventuella riskkoncentrationer. Fennias försäkringsbestånd innehåller inte betydande riskkoncentrationer utan återförsäkring.

■ Marknadsrisk

Allmänt

Med marknadsrisk avses i allmänhet de konsekvenser som förändringar i marknadsvärdet på bolagets tillgångar och skulder medför för bolagets finansiella ställning, särskilt kapitalbasen, resultatet och solvensen. Bolaget påverkas av ränte-, räntemarginal-, aktie-, fastighets- och valutarisker. Marknadsriskerna kan undersökas uteslutande ur placeringstillgångarnas perspektiv, men det mest väsentliga är att undersöka marknadsriskerna ur hela balansräkningens perspektiv. Vid solvensberäkning görs en marknadsbaserad värdering av båda sidorna i balansräkningen, och därmed påverkar förändringar i riskfaktorerna samtidigt både tillgångar och skulder.

Förändringar i riskfaktorerna påverkar bolagets solvens på två sätt: genom förändring av kapitalbasen och solvenskapitalkravet. Ett negativt utfall för marknadsriskerna minskar kapitalbasen, vilket försvagar bolagets solvensställning. Förändringar i tillgångar och skulder har oftast också återverkningar på bolagets solvenskapitalkrav. När tillgångarnas värde minskar, minskar även solvenskapitalkraven, vilket lindrar de minskade marknadsvärdenas effekter på bolagets solvensställning. Detta är särskilt tydligt vid realiserade risker på aktiemarknaden, då den symmetriska justeringsmekanismen minskar kapitalkravet.

Hantering av marknadsrisker

Fennias allmänna riskvillighet, risktolerans samt affärs mål styr bolagets placeringsverksamhet och skapar ramvillkor för verksamheten. Inom placeringsverksamheten och hanteringen av marknadsrisker är målet att uppnå bolagets affärs mål utan att äventyra solvensmålen.

Hörnstenarna i hanteringen av marknadsrisken är aktsamhetsprincipen, riskreduceringstekniker och tillräcklig diversifiering av placeringarna. Avsikten är att säkerställa att bolagets tillgångar placeras på ett sätt som i möjligaste mån är förenligt med bolagets ansvarsskuld med hänsyn till bolagets riskvillighet, risktolerans och det rådande affärsklimatet.

Marknadsrisker hanteras bland annat genom placeringsbegränsningar och limiter fastställda av styrelsen. Allokeringssbegränsningar garanterar en tillräckligt bred diversifiering av Fennias placeringstillgångar och att tillgångarna inte har en för stor exponering mot någon enskild marknadsrisk. Utöver tillgångsspecifika begränsningar styrs placeringsverksamheten även av mer detaljerade begränsningar som säkerställer tillräcklig diversifiering inom varje tillgångsslag och förhindrar uppkomsten av för stora riskkoncentrationer.

Aktsamhetsprincipen innebär att tillgångarna endast ska placeras i produkter och instrument med identifierbara, mätbara, uppföljningsbara, hanterbara och rapporterbara risker. Om en placering inkluderar nya tillgångsslag eller instrument måste man innan placeringsbeslutet fattas säkerställa att samtliga processer för att iaktta aktsamhetsprincipen har genomförts.

Utöver en tillräcklig diversifiering och aktsamhetsprincipen har Fennia även slagit fast principer för riskreducering. Med riskreduceringsteknik avses alla arrangemang för att överföra risker på andra aktörer, anpassa risker eller helt eller delvis eliminera risker. För marknadsrisker inkluderar reduceringsteknikerna bland annat användning av derivat samt olika arrangemang med säkerheter och garantiförbindelser.

Riskreduceringstekniker som inte uppfyller de uppställda kraven vad gäller laglighet, identifiering av risker, effektivitet, riskövervakning eller motpartens kreditvärdighet beaktas inte vid beräkning av solvenskapitalkravet. Det innebär att deras säkringsseffekt endast gäller kapitalbasen.

Bedömning av marknadsrisker

Exponering för marknadsrisker och dess konsekvenser mäts med hjälp av fördelningen mellan olika tillgångar, känslighetsanalyser och solvenskapitalkravet för varje enskild marknadsrisk.

Marknadsvärdet på allokeringen i varje tillgångsslag anger hur stor del av balansräkningen som är exponerad för respektive marknadsrisk. Allokeringen måste dock om möjligt beräknas enligt genomlysningssprincipen för fonder, eftersom det är det enda sättet att fastställa den verkliga allokeringen.

Till stöd för allokeringen används en känslighetsanalys för att utvärdera hur olika förändringar på marknaden påverkar bolagets tillgångar och skulder, och därigenom dess kapitalbas. På detta sätt kan riskpositionen analyseras för hela balansräkningen, vilket ger betydligt mer information om bolagets marknadsrisker och deras konsekvenser. De ovannämnda analyserna kompletteras dessutom med bolagets egen bedömning av kapitalkraven som medförs av marknadsriskerna.

Eftersom solvenskapitalkravet enligt bolagets egen uppskattning ger en relativt bra bild av de verkliga riskerna för värdeförändringar orsakade av marknadsriskerna, och eftersom andelen placeringar vars risker i väsentlig grad avviker från solvensberäkningen är obetydlig, återspeglar kapitalkraven även riskerna för ekonomiska förluster orsakade av de olika marknadsriskerna inom de konfidensintervall som fastställs i regleringen.

Allokeringen av Fennias placeringstillgångar är räntebetonad. Av bolagets placeringstillgångar är 52,8 procent investerade i olika räntekapitalklasser. Fastighetsplaceringarna utgör 18,3 procent, aktieplaceringarna 28,0 procent och de övriga placeringarna sammanlagt 0,9 procent av bolagets placeringstillgångar.

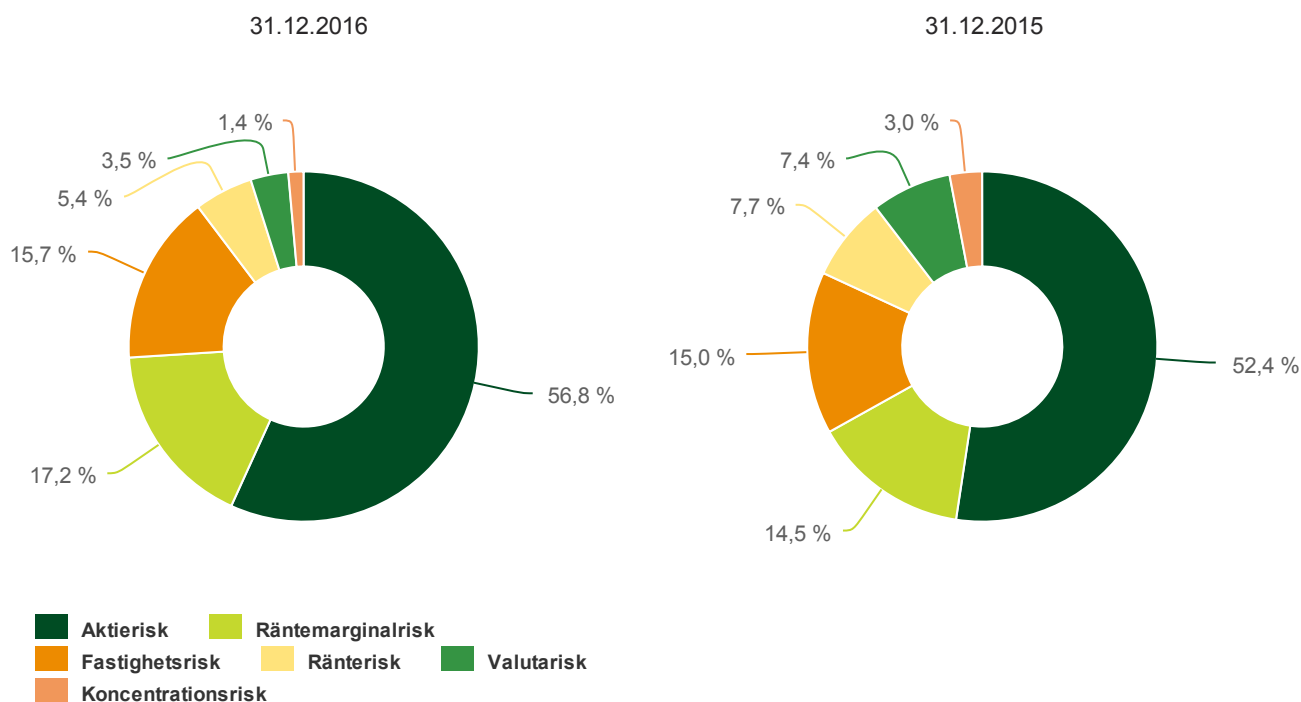
Tillgångsslag 31.12.2016 (mn euro)	Verkligt värde	Andel
Ränteplaceringar	936,1	52,8 %
Aktieplaceringar	496,9	28,0 %
Fastighetsplaceringar	324,1	18,3 %
Övriga	15,5	0,9 %
Totalt	1 772,7	100,0 %

Den tämligen höga allokeringen av aktieplaceringarna beror i hög grad på ägandet av Försäkringsaktiebolaget Fennia Liv vars andel av placeringstillgångarna uppgår till 12,3 procent. Allokeringen av övriga aktieplaceringar uppgår till 15,7 procent.

Solvenskapitalkravet för marknadsrisker uppgår till 301,3 miljoner euro. Med hänsyn till diversifieringsförmånerna uppgår marknadsriskernas bidrag till totalkapitalkravet till 73,4 procent. Denna mängd och grad av påverkan är nästintill oförändrade jämfört med året innan.

Solvenskapitalkravet för marknadsrisker fördelades på olika riskområden enligt följande:

Solvenskapitalkrav för marknadsrisk (mn euro)	31.12.2016	Kontribution	Andel	31.12.2015	Kontribution	Andel	Förändring
Ränterisk	26,7	16,3	5,4 %	36,0	22,6	7,7 %	-9,3
Aktierisk	177,9	171,1	56,8 %	164,4	154,4	52,4 %	13,5
Fastighetsrisk	58,4	47,3	15,7 %	55,2	44,2	15,0 %	3,2
Räntemarginalrisk	63,3	51,8	17,2 %	53,5	42,7	14,5 %	9,9
Valutarisk	28,8	10,5	3,5 %	50,5	21,9	7,4 %	-21,7
Koncentrationsrisk	35,4	4,2	1,4 %	50,7	8,7	3,0 %	-16,0
Diversifiering	-89,3	-----	-----	-115,7	-----	-----	27,1
Solvenskapitalkrav totalt	301,3	301,3	100,0 %	294,5	294,5	100,0 %	6,6

Aktieriskernas kontribution till solvenskapitalkravet för marknadsrisker var klart störst med 56,8 procent. Deras andel av solvenskapitalkravet för marknadsrisker är betydligt större än aktieportföljens andel av placeringstillgångarna. Orsaken är att kapitalkravet för aktierisk är det absolut sett högsta, vilket innebär att även en mindre aktieallokering medför en betydande ökning av solvenskapitalkravet för marknadsrisk. Samtidigt klassificeras en del av kapitalkraven för vissa andra tillgångsslag som aktierisk. Dessa är vanligen fonder med kraftig hävstång eller fonder där genomlysningssprincipen inte kan tillämpas på fondens innehåll samt enskilda placeringar i genomlysta fonder som det inte går att få tillräckliga uppgifter om för solvensberäkning.

Fastighets- och röntemarginalriskernas kontributioner till solvenskapitalkravet för marknadsrisker är ungefär lika stora (15–17 %), medan valuta- och koncentrationsriskernas kontributioner är betydligt mindre. Den öppna ränteriskens kontribution till solvenskapitalkravet för marknadsrisker var 5,4 procent.

Även om solvenskapitalkravet för marknadsrisker är tämligen oförändrat jämfört med året innan har det skett förändringar i risknivåerna. Tydligast har solvenskapitalkravet minskat när det gäller valutarisker där förnyelseantagandeförfarandet för valutaderivat (avtal ersätts alltid med likalydande avtal när de går ut) minskat solvenskapitalkravet för risken i fråga.

Den betydande förändringen hos koncentrationsrisken för sin del beror på den positiva solvensutvecklingen för Försäkringsbolaget Fennia Liv vilket medfört ett minskat solvenskapitalkrav på Fennia för ägandet.

Marknadsriskernas inverkan på bolagets solvens beskrivs med känslighetsanalyser. Känslighetsanalysen undersöker effekten av realiserade marknadsrisker av alla slag (med undantag av koncentrationsrisker) på bolagets egna tillgångar och solvens.

Scenarierna som används är sänkta swapräntor (med 25 räntepunkter, dvs. 0,25 procentenheter), sänkta aktiekurser (-10 %), sänkta fastighetsvärden (-10 %), höjda röntemarginaler (50 räntepunkter, dvs. 0,5 procentenheter) och sänkta valutakurser (-5 %).

Analyserna ger en god uppskattning av vilka konsekvenser olika scenarier för marknadsrisken har för bolagets solvensställning. Känslighetsanalyser har gjorts för varje enskilt riskområde. I scenariot för aktierisker omvärderas den symmetriska justeringen efter chocken, och dess inverkan beaktas vid beräkning av solvenskapitalkravet. Vad gäller räntorna beräknas noteringen för swapräntor fram till 20 års löptid enligt chocken, varefter diskonteringskurvan beräknas om på det sätt som anges i regleringen. I samtliga scenarier beräknas placeringarnas marknadsvärde på nytt för situationen efter scenariot, både ur marknadsvärdets och ur solvenskapitalkravets perspektiv.

Den största effekten på bolagets kapitalbas uppkommer i fastighetsscenariot. En värdeminskning av fastigheterna på 10 procent minskar de egna tillgångarna med 32,0 miljoner euro och medför en minskning av den relativa solvensgraden på 4,2 procentenheter.

Även scenariot med en sjunkande aktiemarknad uppvisar en betydande effekt på bolagets kapitalbas. I solvensställningen är förändringen dock inte så stor, eftersom den symmetriska justeringen av aktierisken reagerar på kursnedgången genom att minska solvenskapitalkravet. Om kursnedgången är större, är den symmetriska justeringen inte längre lika effektiv, och återverkningarna blir tydligare även genom en försvagad solvensställning.

För ränteplaceringarna är durationen och marknadsvärdet lägre än för den försäkringstekniska ansvarsskulden. Därför utgör en räntenedgång ett negativt scenario för bolaget ur ett solvensperspektiv. En minskning med 25 räntepunkter skulle minska bolagets kapitalbas med 23,4 miljoner euro. Eftersom solvenskapitalkravet för ränterisk redan är lågt till följd av den låga räntenivån, förblir solvenskapitalkravet i det närmaste oförändrat i det negativa räntescenariot.

En höjning av räntemarginalen med 50 räntepunkter försvagar Fennias relativa solvensställning med 4,4 procentenheter. Valutakursförändringar påverkar inte Fennias solvens särskilt mycket, eftersom valutapositionerna till största del har skyddats med valutaderivat.

Om samtliga ovanstående scenarier inträffar samtidigt skulle kapitalbasen minska med 107,4 miljoner euro, det fria kapitalet med 80,0 miljoner euro och den relativa solvensställningen med 13,5 procentenheter till 238,1 procent.

Känslighetsanalys (mn euro)	31.12.2016	Skenaario					
		Räntor -25 räntepoäng	Aktier -10 %	Fastigheter -10 %	Räntemarginal + 50 räntepoäng	Valuta -5 %	Kombinerat scenario
Kapitalbas	786,3	762,9	755,9	754,4	770,2	781,0	678,9
Solvenskapitalkrav	312,5	312,5	295,8	304,9	311,5	310,1	285,1
Fritt kapital	473,8	450,5	460,1	449,5	458,7	470,8	393,8
Förändring i fritt kapital	-----	-23,4	-13,8	-24,4	-15,1	-3,0	-80,0
Relativ solvensgrad	251,6 %	244,2 %	255,5 %	247,4 %	247,2 %	251,8 %	238,1 %

Solvens och scenariernas inverkan på bolagets ekonomiska ställning är tämligen oförändrade jämfört med året innan, med undantag av valutarisken.

Ränterisk

Med ränterisk avses förändringar i bolagets kapitalbas och solvens till följd av skiftande räntenivåer. Fennias försäkringstekniska ansvarsskuld medför en ränterisk för bolaget. För att hantera detta skulle en stor del av placeringstillgångarna behöva investeras i ränteinstrument. Att bestämma omfattningen av ränteplaceringar dvs. hur pass öppen ränterisken ska vara är också ett av bolagets viktigaste beslut i fråga om hanteringen av marknadsrisker och placeringsverksamhet.

En förändring av räntenivån påverkar bolagets tillgångars och skulders marknadsmässiga värde. Om de marknadsmässiga värdeförändringarna i bolagets ränteplaceringar och försäkringstekniska ansvarsskuld skiljer sig betydligt från varandra när räntenivån förändras utsätts bolaget för ränterisk. Vid en skiftande räntenivå kompenserar förändringen av tillgångarnas värde inte förändringen av ansvarsskuldens värde fullständigt vilket påverkar bolagets solvens, antingen för det bättre eller för det sämre.

Ränterisken hanteras och följs upp bl.a. med en kassaflödesanalys av bolagets ränteplaceringar och försäkringstekniska ansvarsskuld. Ju bättre ränteplaceringarnas och den försäkringstekniska ansvarsskuldens kassaflöden stämmer överens, desto mindre är ränterisken som positionen ger upphov till. Ränterisken försvinner inte om endast durationen och mängden matchar.

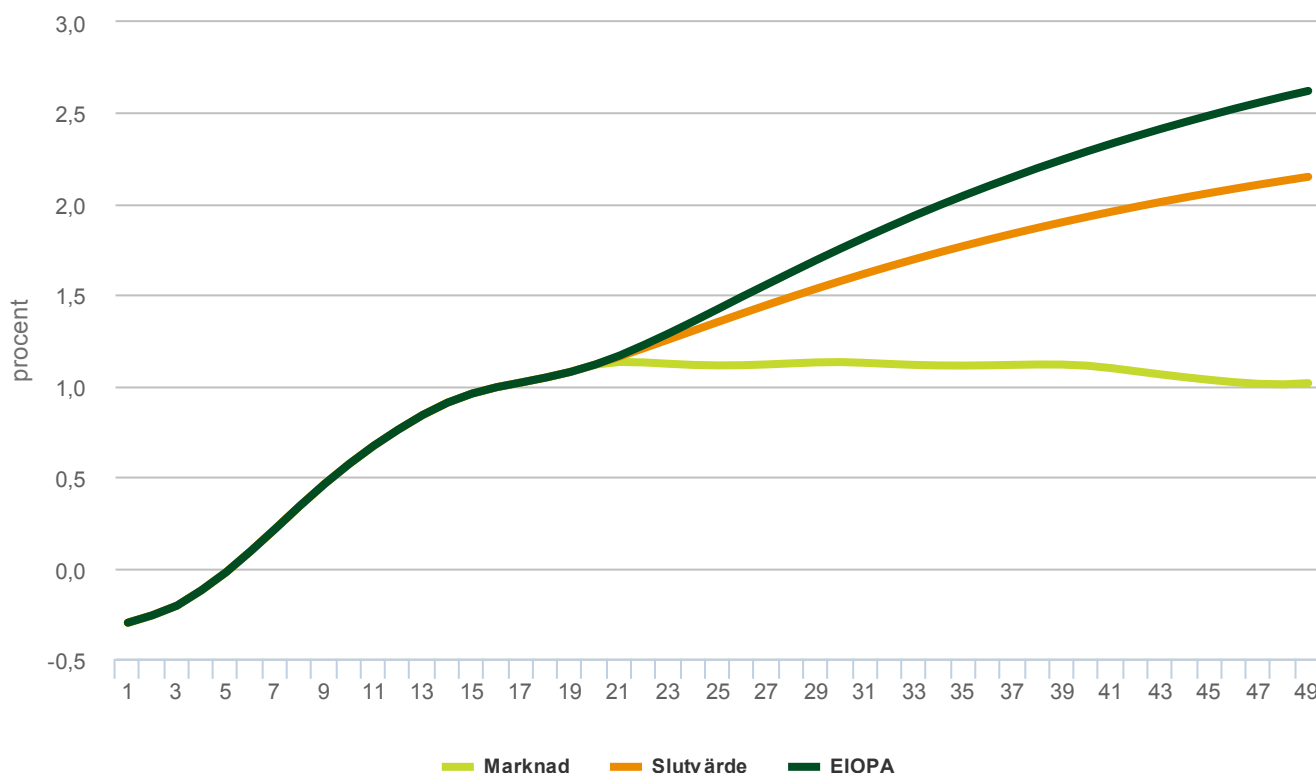
Solvenskapitalkravet för ränterisken och dess kontribution har sjunkit jämfört med året innan. Detta beror bl.a. på att bästa estimat av Fennias försäkringstekniska ansvarsskuld har minskat en aning. Dessutom har den sjunkande räntenivån jämfört med året innan gjort att en större del av diskonteringskurvan är negativ. Det uppstår inget solvenskapitalkrav för ränterisken när det gäller negativ ränta och tillhörande maturitet. I de delar där räntekurvan ligger ovanför noll leder en minskad räntenivå till ett minskat solvenskapitalkrav för ränterisken.

Vid rapporteringsperiodens utgång var ränterisken för bolagets försäkringstekniska ansvarsskuld högre än för placeringsportföljen, vilket gör en räntenedgång till ett ogynnsamt scenario för bolaget. En förändring av swapräntorna med 25 räntepunkter skulle innebära en förändring på 23,4 miljoner euro i bolagets kapitalbas. Med den nuvarande låga räntenivån skulle en räntechock nedåt inte påverka bolagets solvenskapitalkrav nämnvärt och därmed inte kompensera för minskningen av kapitalbasen. Den relativa solvensställningen skulle i detta scenario försämrats med 7,5 procentenheter. En förändring på 25 räntepunkter kan inte betraktas som särskilt stor eller exceptionell, vilket innebär att bolaget trots ränteskyddet har en öppen ränterisk.

Vid solvensberäkning används en räntekurva fastställd av tillsynsmyndigheten EIOPA för diskontering av den försäkringstekniska ansvarsskuldens kassaflöden. Denna kurva skiljer sig från den marknadsbaserade räntekurvan särskilt efter 20 års löptid, vilket innebär att det fullständigt marknadsmässiga värdet på ansvarsskulden och därmed kapitalbasen avviker från det värde som används i myndigheternas beräkningar. Om bolaget skulle beräkna kapitalbasen och den relativa solvensställningen enligt den marknadsbaserade räntekurvan, skulle effekten vara negativ i båda fallen. En sänkning av den slutliga terminskursen i myndigheternas räntekurva skulle likaså försämrats solvensställningen.

Känslighetsanalys (mn euro)	31.12.2016	Scenario	
		Marknad	Slutvärde 3,2 %
Egna tillgångar	786,3	733,7	772,1
Solvenskapitalkrav	312,5	309,3	312,0
Fritt kapital	473,8	424,4	460,1
Förändring i fritt kapital	-----	-49,4	-13,7
Relativ solvensgrad	251,6 %	237,2 %	247,5 %

Nollkupongränta

En stor del av ränteplaceringarna är kortfristiga masskuldebrev emitterade av företag eller penningmarknadsinstrument. Den relativt höga andelen företagslån med hög risk utgörs främst av icke-klassificerade lån.

Allokering av ränteplaceringar 31.12.2016 (mn euro)	Verkligt värde	Andel	Duration
Kassa och bank	57,1	6,1 %	0,0
Penningmarknadsfonder	1,7	0,2 %	----
Statliga masskuldebrevslån	46,6	5,0 %	18,0
Företagslån med hög kreditvärdering	304,4	32,5 %	2,6
Företagslån med hög risk	263,1	28,1 %	1,3
Lån med egendomssäkerhet	3,8	0,4 %	5,2
Lån i utvecklingsländer	4,3	0,5 %	6,9
Företagslån på utvecklingsmarknaden	95,1	10,2 %	2,6
Räntederivat	0,0	0,0 %	----
Lån	159,4	17,0 %	5,9
Övriga ränteplaceringar	0,6	0,1 %	3,7
Totalt	936,1	100,0 %	3,4
Bästa estimat av den försäkringstekniska ansvarsskulden	851,1	----	13,1

I tabellen intill återfinns mätningar med verkligt värde av de största motparts-koncentrationerna av placeringstillgångar i förhållande till ränterisken.

Motpart (mn euro)	Verkligt värde 31.12.2016	Andel av investeringstillgångarna
Tyska staten	35,0	2,0 %
Kiinteistö Oy Televisiokatu 1 och 3	29,8	1,7 %
Intesa Sanpaolo SpA	15,7	0,9 %
Asunto Oy Helsingin Viikinportti	13,1	0,7 %
Finska staten	12,6	0,7 %

Räntemarginalrisk

Ränteplaceringar medför även exponering för räntemarginalrisker. Bolagets placeringar i masskuldebrev innebär en exponering för förändringar i emittentens räntemarginal. Risken realiserar om marknadens uppfattning av emittentens kreditvärdighet förändras, vilket påverkar skuldebrevens marknadsvärde negativt.

Merparten av ränteportföljen utgörs av masskuldebrev emitterade av företag eller penningmarknadsinstrument, vilket innebär att bolaget exponeras för risk om räntemarginalerna stiger. Ränteplaceringarna har relativt låg duration, eftersom man har i företagslån prioriterat masskuldebrev med korta löptider. Utöver placeringar med korta löptider (1–3 år) utgörs en stor del av ränteplaceringarna av bank- och företagscertifikat som klassas som penningmarknadsplaceringar och har löptider på mindre än ett år, vanligen under sex månader.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet fastställs kapitalkravet som medförs av placeringarnas räntemarginalrisker utifrån skuldebrevens marknadsvärde, duration och kreditvärdighet. Bolaget har därför begränsat andelen företagslån med hög risk samt företags- och statsobligationer i tillväxtländer. Portföljens sammansättning innebär även att ränteplaceringarnas kontribution till solvenskapitalkravet för marknadsrisk är betydligt lägre än deras andel. Nedanstående tabell beskriver kreditvärdighetspositionen.

Kreditklass 31.12.2016 (mn euro)	0 -1	1 -2	2 -3	3 -4	4 -5	> 5	Totalt
AAA	0,2	0,1	0,0	0,2	0,0	34,5	35,1
AA	6,3	1,5	0,1	0,5	1,5	12,3	22,2
A	36,4	17,9	7,6	7,0	7,5	17,1	93,5
BBB	86,3	34,7	31,6	22,5	26,8	46,7	248,6
BB	16,5	18,2	16,4	10,5	6,1	15,5	83,2
B	28,4	11,5	9,8	4,9	1,6	1,4	57,7
CCC	2,0	0,9	0,2	0,5	0,2	0,0	3,8
CC	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
C eller lägre	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Ej klassificerad	144,2	19,9	54,2	18,9	5,7	90,5	333,4
Totalt	320,2	104,8	119,9	65,0	49,5	218,0	877,3

Placeringstillgångarnas största motpartskoncentrationer med hänsyn till räntemarginalrisker beskrivs i avsnittet om ränterisk.

Aktierisk

Bolaget exponeras för aktiekursrisker främst genom sina aktieplaceringar. Aktiekursrisker orsakas av eventuella förluster till följd av förändringar i aktiernas värde och ogynnsamma effekter på bolagets solvensställning.

Aktieplaceringarna utgör 496,9 miljoner euro av placeringstillgångarna. Detta motsvarar 28,0 procent av bolagets sammanlagda placeringstillgångar. De börsnoterade aktieplaceringarna återfinns främst i Europa och USA. De direkta onoterade aktieplaceringarna däremot består av finska företag där Försäkringsaktiebolag Fennia Livs andel uppgår till 217,4 miljoner euro. Direkta placeringar i andra onoterade företag uppgår till 8,0 miljoner euro.

Allokering av aktieplaceringar 31.12.2016 (mn euro)	Verkligt värde	Andel
Börsnoterade aktier	226,1	45,5 %
Ej börsnoterade aktier	225,4	45,4 %
Aktiefonder	14,4	2,9 %
Kapitalfonder	31,0	6,2 %
Aktiederivat	0,0	0,0 %
Totalt	496,9	100,0 %

Även vissa andra tillgångsslag klassas som eller jämföras med aktierisker. Dessa är som tidigare nämnt vanligen fonder med kraftig hävstång och/eller fonder där genomlysningssmetoden inte kan tillämpas på fondens innehåll samt enskilda placeringar i genomlysta fonder som det inte går att få tillräckliga uppgifter om för solvensberäkning.

Placeringar som likställs med aktierisker 31.12.2016 (mn euro)	Verkligt värde	Andel
Hedgefonder	13,0	11,6 %
Fastighetsfonder	90,5	80,6 %
Räntefonder	1,7	1,5 %
Övriga	7,1	6,3 %
Totalt	112,2	100,0 %

Solvenskapitalkravet för Fennias aktierisk har stigit under det gångna året. Detta beror på en ökad aktieallokering.

Vid beräkning av Fennias solvenskapitalkrav för aktierisk tillämpas övergångsbestämmelser för aktierisker och Fennias aktieportfölj består i huvudsak av direkta aktieplaceringar som utnyttjar övergångsbestämmelserna i fråga. Därför påverkas bolagets solvens förutom av risker för förluster på aktiemarknaden även av en successiv höjning av solvenskapitalkravet enligt övergångsbestämmelsen. Om bolagets samtliga aktieplaceringar skulle uteslutas från övergångsbestämmelserna, skulle bolagets solvenskapitalkrav öka med 18,3 miljoner euro och den relativa solvensställningen minska med 13,9 procentenheter.

Känslighetsanalys (mn euro)	31.12.2016	Scenario
		Utan övergångsbestämmelserna för aktierisk
Egna tillgångar	786,3	786,3
Solvenskapitalkrav	312,5	330,8
Fritt kapital	473,8	455,5
Förändring i fritt kapital	-----	-18,3
Relativ solvensgrad	251,6 %	237,7 %

I tabellen intill återfinns de största motpartskoncentrationerna av bolagets placeringstillgångar med verkligt värde och i förhållande till aktierisken.

Motpart (mn euro)	Verkligt värde 31.12.2016	Andel av investeringstillgångar
Försäkringsaktiebolag Fennia Liv	217,4	12,3 %
Köpcenterfastigheter FEA Kb	41,2	2,3 %
Elite Varainhoito Ab	32,5	1,8 %
Tripla Mall Kb	11,5	0,6 %
Pihlajalinna Abp	9,8	0,6 %

Portföljens direkta noterade aktieplaceringar är diversifierade och har inga större motpartskoncentrationer.

Valutakursrisk

Fennias valutakursrisk består av bolagets placeringar i investeringsobjekt i andra valutor än euro. Garantierna för bolagets försäkringar är i euro varför dessa inte medför någon valutakursrisk för bolaget. Placeringarnas valutaposition beskrivs i tabellen nedan.

Valutaposition 31.12.2016 (mn euro)	EUR	USD	GBP	SEK	CHF	INR	NOK	Övriga valutor	Öppen valutaposition
Placeringar	1 484,3	218,9	36,1	12,9	8,1	4,8	3,3	4,2	288,4
Valutaderivat	-----	-158,2	-17,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-175,3
Nettoposition av placeringstillgångar	1 484,3	60,7	19,0	12,9	8,1	4,8	3,3	4,2	113,1

De största valutapositionerna för placeringstillgångar handlar om investeringar i amerikanska dollar och i brittiska pund. Bolaget har nästan hundra procentigt skydd mot växelkursrisk för båda valutorna. Ränteplaceringar i vissa utvecklingsländer kan dock medföra en valutakursrisk för bolaget i mer exotiska valutor. Små och indirekta växelkursrisker skyddas oftast inte eftersom skyddet kostar mycket eller kan över huvud taget inte ordnas på ett klokt sätt och eftersom valutakursrisken i fråga om dessa placeringar ofta bygger på bolagets bedömning av framtida valutakurser.

Placeringstillgångarnas valutakursrisker skyddas och hanteras med hjälp av valutaderivat. Styrelsen har fastställt gränser och instruktioner för hanteringen av valutakursrisker som placeringsorganisationen följer. Beräkningen av solvenskapitalkravet för valutarisk bygger på antagandet om att derivat förnyas. Huvudregeln är att direkta placeringar skyddas mot valutarisker om inte styrelsen godkänner en utökad valutarisk. Direkta placeringar som inte medför en betydande valutarisk behöver inte skyddas. Valutapositioner som identifieras vid genomlysning av fonder skyddas inte.

Fastighetsrisk

Fastighetsrisk avser förändringar i bolagets kapitalbas och solvensställning orsakade av förändringar i fastighetspriserna.

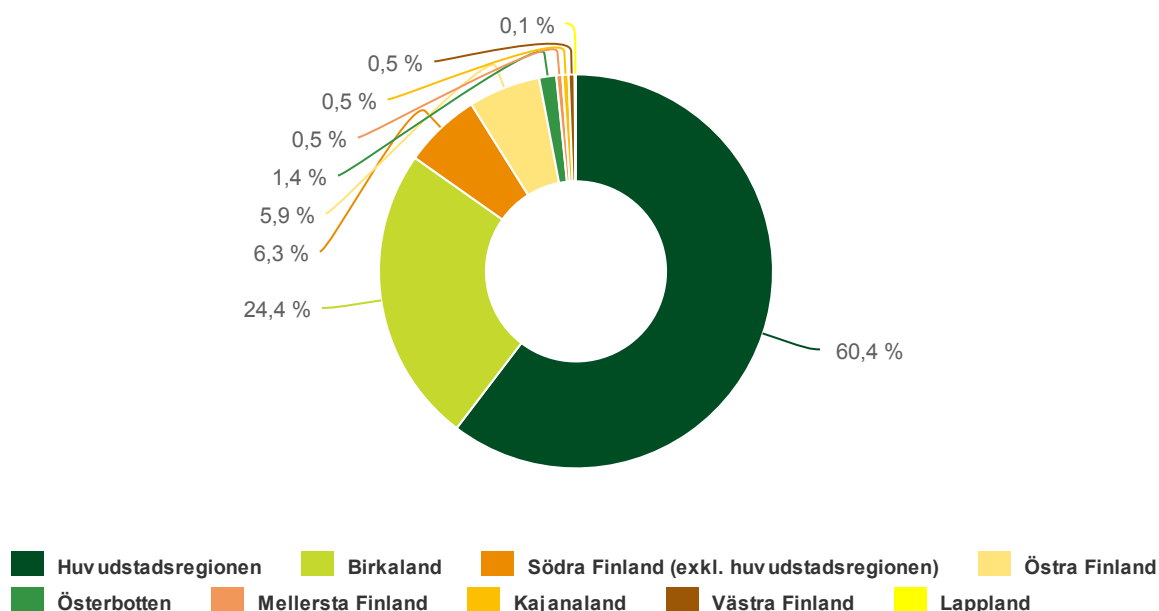
Fennia har en omfattande fastighetsportfölj som till största del består av direkta fastighetsplaceringar i Finland. Bolaget har även placeringar i fastighetsfonder samt placeringar i fastighetsbolag på samma villkor som för främmande kapital. Eftersom placeringarna vid beräkning av solvenskapitalkravet klassas utifrån deras faktiska risker, har en del av fastighetsplaceringarna i solvensberäkningen jämförts som aktierisk eller ränte- och räntemarginalrisk.

Allokering av fastighetsplaceringar 31.12.2016 (mn euro)	Verkligt värde	Andel
Direkta fastighetsplaceringar	233,6	72,1 %
Fastighetsfonder	90,5	27,9 %
Totalt	324,1	100,0 %

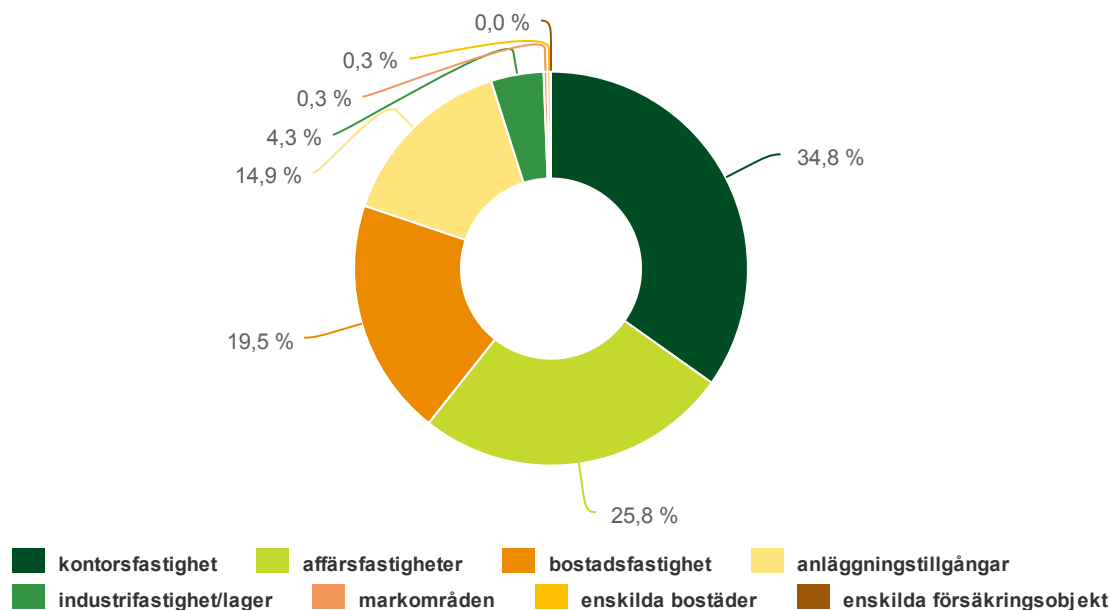
Fastighetsrisken kan realiseras i form av sjunkande fastighetsvärden eller minskande kassaflöden, dvs. hyror från fastigheterna. Oftast leder minskande kassaflöden till värdeminskningar eftersom fastigheterna värderas utifrån framtida kassaflöden. Fastigheterna kan även förlora i värde som en följd av allmänt sjunkande fastighetspriser.

Fastighetsplaceringar är illikvida och det finns inga likvida derivat för att skydda dem. Därför fokuserar riskhanteringen på omsorgsfulla fastighetsanalyser, portföljens sammansättning och en tillräcklig diversifiering. Fennia prioriterar huvudstadsregionen och tillväxtorter eftersom riskerna är lägre och eftersträvar en diversifierad portfölj genom att välja fastighetstyper med olika dynamik i fråga om utbud och efterfrågan samt olika bakomliggande faktorer som styr hög- och lågkonjunkturer. Vi undviker även för stora koncentrationer på enskilda branscher eller användningsområden. Nedanstående diagram presenterar fastighetstillgångarnas fördelning geografiskt och enligt användningssyfte.

Geografisk fördelning av Fennias fastigheter

Fördelning av Fennias fastigheter enligt användning

De enskilda fastighetsplaceringarna av bolagets placeringstillgångar är i genomsnitt större än enskilda aktie- eller ränteplaceringar. Detta gör att Fennias största riskkoncentrationer ofta handlar om fastighetsplaceringar. Direkta fastighetsplaceringar har ofta högre tröskelvärden än övriga tillgångsslag varför direkta fastighetsplaceringar inte medför något kapitalkrav för korskoncentration vid beräkningen av solvenskapital.

I tabellen intill återfinns de största motpartskoncentrationerna av bolagets placeringstillgångar med verkligt värde och i förhållande till fastighetsrisken.

Motpart (mn euro)	Verkligt värde 31.12.2016	Andel av investeringstillgångar
Hämeenkatu 4, Tampere	66,3	3,7 %
Kiinteistö Oy Televisiokatu 1 och 3	32,6	1,8 %
Kiinteistö Oy Ornant	31,5	1,8 %
Kiinteistö Oy Kyllikinportti 2	16,1	0,9 %
Asunto Oy Helsingin Vattuniemenkuja 8	11,2	0,6 %

Riskkoncentrationer

Placeringstillgångarna medför även solvenskapitalkrav om en för stor del av portföljen är placerad i aktier, skuldebrev eller andra placeringsinstrument från samma emittent. Då kan insolvens, konkurs, förändringar i kreditvärdigheten eller andra ogynnsamma händelser hos en enskild emittent få orimligt stora konsekvenser för bolagets kapitalbas. Koncentrationsrisker kan undvikas genom tillräcklig diversifiering av placeringarna, vilket även minimerar enskilda emittenters inverkan på helheten. Kreditvärdigheten hos en emittent påverkar solvenskapitalkravet för koncentrationsrisk avsevärt och bevakning av kreditbetyg är därför särskilt viktigt vid hantering av koncentrationsrisker. Detta har beaktats bland annat genom fastställandet av emittentspecifika gränser samt eurogränser för enskilda placeringar.

I tabellen intill återfinns de största motpartskoncentrationerna av bolagets placeringstillgångar med verkligt värde och i förhållande till koncentrationsrisken.

Motpart (mn euro)	Verkligt värde 31.12.2016	Andel av investeringstillgångar
Försäkringsaktiebolag Fennia Liv	217,6	12,3 %
Hämeenkatu 4, Tampere	66,3	3,7 %
Kiinteistö Oy Televisiokatu 1 och 3	62,4	3,5 %
Köpcenterfastigheter FEA Kb	41,2	2,3 %
Tyska staten	35,0	2,0 %

Den största riskkoncentrationen i fråga om placeringstillgångar utgörs av Försäkringsaktiebolaget Fennia Liv. Övriga större riskkoncentrationer i fråga om placeringstillgångar består av bolagets fastighetsplaceringar och statsobligationer. Fastighetsplaceringar har högre tröskelvärde än övriga placeringar, vilket innebär att även om riskkoncentrationen för direkta fastighetsplaceringar är stora medför de inte nödvändigtvis något solvenskapitalkrav för bolaget. Fennias solvenskapitalkrav i fråga om koncentrationsrisker utgörs av tre riskkoncentrationer.

Kreditrisk

Allmänt

Kreditrisk eller motpartsrisk är en risk som uppstår när bolagets motparter inte klarar av att fullfölja sina åtaganden gentemot Fennia. Motpartsrisken skiljer sig från räntemarginalrisken, där en försämrad kreditvärdighet hos en motpart eller emittent leder till ett minskat marknadsvärde och därmed en förändring i bolagets egna tillgångar. En ökad räntemarginalrisk är det första symtomet på en högre motpartsrisk, som dock realiseras först vid motpartens insolvens. En ökad räntemarginalrisk innebär inte nödvändigtvis att motpartsrisken realiseras.

Utöver placeringar medförs motpartsrisker även av bland annat återförsäkringsavtal. Det är möjligt att motparten i ett återförsäkringsavtal inte klarar av att fullfölja sina åtaganden.

Hantering av kreditrisker

Precis som i fråga om marknadsrisker är utgångspunkten för hanteringen av motpartsrisker förmågan att identifiera och mäta motparterna och tillhörande risker, följa upp och hantera samt rapportera om dessa.

För att begränsa motpartsriskerna har en miniminivå fastställts för motparters kreditvärdighet, gjort upp om säkerheter och begränsat ansvarets maxnivåer per motpart.

Bedömning av kreditrisker

Solvenskapitalkravet för Fennias motpartsrisk är 32,8 miljoner euro och dess kontribution till det totala solvenskapitalkravet före justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet är 14,7 miljoner euro. Kreditriskens (motpartsriskens) andel av solvenskapitalkravet före justeringsbeloppen för förlusttäckningskapacitet är 3,8 procent.

Motpartsrisker orsakas vid solvensberäkning främst av återförsäkringsavtal, likvida medel och motparter i derivatkontrakt (med avdrag för säkerheternas förlusttäckningskapacitet) samt kundfordringar.

Nedanstående tabell anger de största riskkoncentrationerna för motpartsrisk.

Motpart 31.12.2016 (mn euro)	Öppen riskposition
Munich Reinsurance Company	39,0
Berkshire Hathaway Inc. (General Reinsurance AG)	32,6
Hannover Rueck SE	21,7
Finlands Hypoteksförening	20,1
China Minsheng Investment Group (Sirius International Insurance Corp)	15,5

Likviditetsrisk

Allmänt

Med likviditetsrisk avses möjligheten att bolaget inte skulle kunna fullgöra sina betalningsförpliktelser inom utsatt tid. En sådan situation kan uppkomma om realiseringen av tillgångar eller placeringar går för långsamt, medför en betydande kostnad eller inte är möjlig överhuvudtaget. Likviditetsrisk kan även uppkomma om bolaget på grund av svag marknadslikviditet inte kan anpassa sin riskposition tillräckligt snabbt när marknadsläget eller solvenssituationen kräver det.

Hantering av likviditetsrisker

Hanteringen av Fennias likviditetsrisker är uppdelad i lång- och kortsiktiga likviditetsrisker.

På lång sikt är tidshorisonten flera år, ibland årtionden, och handlar om en tidsmässig samordning av kassaflöden för tillgångar och skulder. Långsiktiga risker hanteras inte separat för sig, utan i samband med den marknadsbaserade värderingen och den övergripande hanteringen av ränterisker.

Tidshorisonten för kortsiktiga likviditetsrisker är fyra månader och de hanteras genom specifika gränser för och inom varje tillgångsslag samt genom bolagets placeringsprinciper. Begränsningar som används vid likviditetshantering är till exempel minimallokeringar för penningmarknadsplaceringar, att placeringarna är likvida tillgångar, motpartslimiten och tillräcklig differentiering, begränsning av antalet illikvida placeringar samt hantering av återförsäkringsavtal.

Bedömning av likviditetsrisker

Likviditetsrisker ingår inte i standardformeln för solvensberäkning och medför inget kapitalkrav, men har likväl en stor betydelse, särskilt vid ett ogynnsamt marknadsklimat. Bolaget ägnar därför stor uppmärksamhet åt hanteringen av likviditetsrisker för att undvika att riskerna realiserar.

Hanteringen av kortsiktiga likviditetsrisker och realiseringen av placeringar påverkas främst av andelen illikvida placeringar och måste granskas före genomlysningssprincipen för fonder, det vill säga som direkta placeringar.

Fennias fastighetsplaceringar, kapitalfonder, onoterade aktier och vissa lån som saknar kreditvärdering är illikvida till sin karaktär och svåra att realisera snabbt utan att påverka marknadspriset. Det totala marknadsvärdet av dessa placeringar är 739,9 miljoner euro, vilket utgör 41,7 procent av samtliga direkta placeringar. I övrigt är 42,8 procent av placeringstillgångarna realiserbara på en dag under normala marknadsförhållanden, 54,9 procent inom en vecka och 58,3 procent på mindre än en månad.

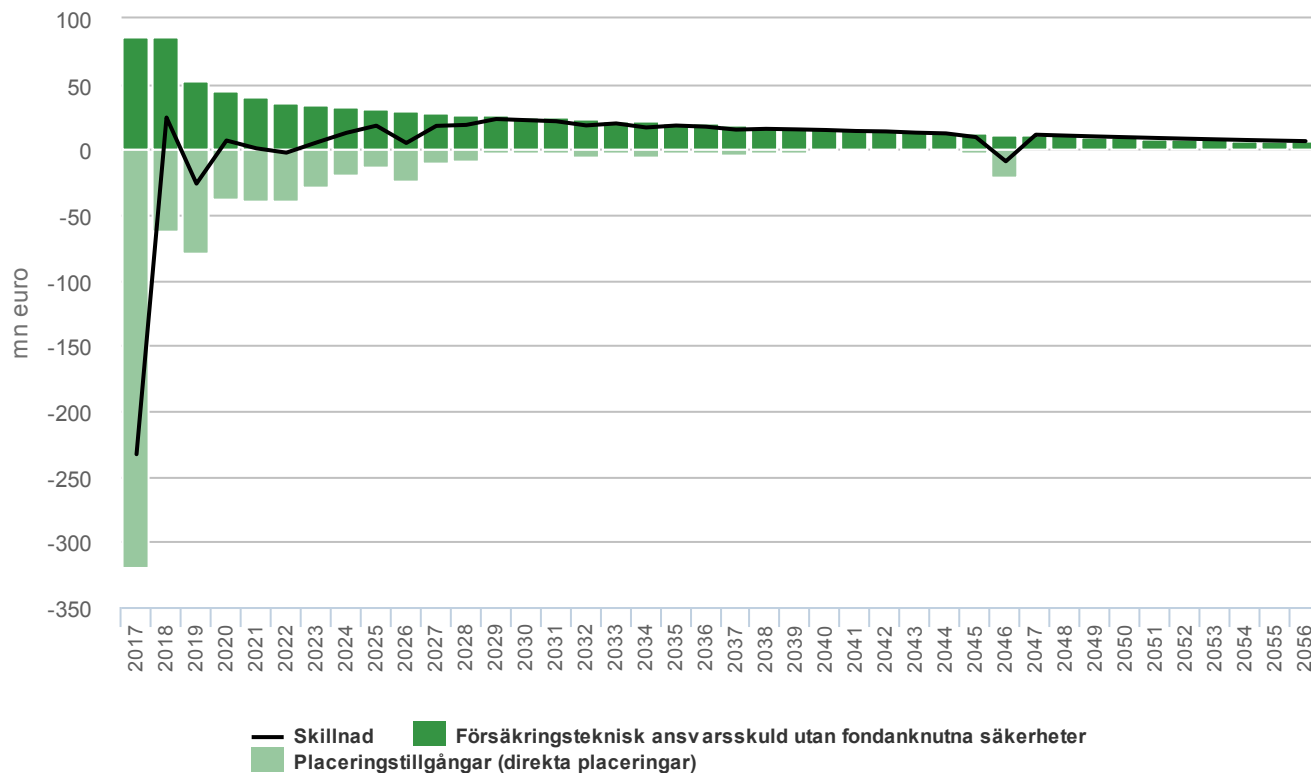
Likviditet 31.12.2016 (mn euro)	Ränte-placeringar	Aktie-placeringar	Fastighets-placeringar	Kapital-fonder	Alternativa placeringar	Totalt	Andel
Realisering samma dag	534,0	224,7	0,0	0,0	0,0	758,7	42,8 %
Realisering tar mer än 1 dag men mindre än 5 dagar	214,1	0,0	0,0	0,0	0,0	214,1	12,1 %
Realisering tar mer än 5 dagar men mindre än 1 månad	30,6	16,4	0,0	0,0	13,0	59,9	3,4 %
Realisering tar över 1 månad	159,4	225,4	324,1	31,0	0,0	739,9	41,7 %
Totalt	938,2	466,5	324,1	31,0	13,0	1 772,7	100,0 %

En god likviditet under normala marknadsförhållanden innebär inte nödvändigtvis att likviditeten förblir lika god i ett krisscenario. En del av företagslånen blir mycket svårare att realisera om marknadsförhållandena försämras betydligt.

En motsvarande risk gäller även de alternativa placeringarna, även om strategin också där är utformad för maximal likviditet och inlösenstider på högst en månad.

Aktieplaceringar har däremot relativt god likviditet även vid svagare marknadsförhållanden, främst för att de enskilda placeringarna är relativt små. Aktieportföljen kan dessutom skyddas med likvida derivat, vilket gör det möjligt att snabbt minska marknadsrisken. Aktiederivat kan vid svagare marknadsförhållanden utnyttjas för att skydda placeringar med höga kreditrisker eller rentav fastighetsplaceringar.

Den långsiktiga likviditetsrisken beskrivs av placeringstillgångarnas och den försäkringstekniska ansvarsskuldens framtida kassaflöden och skillnaden mellan dem.

Kassaflödena för tillgångar och skulder avviker tidsmässigt från varandra, vilket innebär en betydande återinvesteringsrisk för bolaget.

■ Operativa risker

Allmänt

Hantering av operativa risker ingår i Fennias övergripande riskhantering. Med operativa risker avses de risker som Fennia utsätts för på grund av bolagets interna processer, personal och system samt externa faktorer. Därför berör de operativa riskerna och deras hantering alla anställda på Fennia.

Hantering av operativa risker

Hantering av operativa risker inom Fennia styrs av de av styrelsen godkända hanteringsprinciperna för operativa risker. Principerna fastställer bland annat roller, ansvarsområden och processer för koncernens operativa riskhantering. Utöver dessa principer har Fennia även särskilda principer för vissa risktyper, till exempel penningtvätt och finansiering av terrorism, IT-säkerhet samt allmänna verksamhetsprinciper för beredskapsplanering.

- Målet med Fennias operativa riskhantering är att
- på ett kostnadseffektivt sätt minimera sannolikheten att riskerna realiserar samt att bevaka konsekvenserna av realiserade risker, det vill säga minimera förlusterna
- genom riskhantering bistå affärs- och stödfunktionerna i att uppnå sina mål
- för sin egen del säkra att bolagets verksamhet uppfyller de krav som ställs upp av myndigheterna och i lagstiftningen.

Hantering av operativa risker sker i samarbete med riskhanterings- och compliance-funktionerna.

Fennias operativa riskhanteringsprocess inkluderar identifiering, bedömning, hantering och uppföljning av risker samt tillhörande rapportering. Processen bygger på regelbundna riskkartläggningar som inkluderar bedömning av riskerna utifrån deras sannolikhet och konsekvenser, fastställande av riskhanteringsmetoder samt utnämning av ansvarspersoner. Riskerna rapporteras till bolagets ledning och styrelse. Identifieringen av operativa risker inkluderar även compliancerisker.

Enligt modellen med tre försvarslinjer har affärs- och stödfunktionerna det primära ansvaret för hanteringen och bevakningen av operativa risker. Koncernens riskhanteringsfunktion bistår affärs- och stödfunktionerna i detta arbete, utvecklar riskhanteringsprocessen och tillhörande verktyg samt handhar rapporteringen av operativa risker.

Alla anställda på Fennia har en rätt och en skyldighet att rapportera upptäckta risker och tillbud genom koncernens rapporteringssystem. Systemet möjliggör insamling av riskrapporter från olika delar av organisationen som sedan kan användas för att utveckla verksamheten.

Bedömning av operativa risker

Solvenskapitalkravet för Fennias operativa risker och deras kontribution till det totala solvenskapitalkravet före justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet är 25,5 miljoner euro. Andelen av solvenskapitalkravet före justeringsbelopp är 6,5 procent.

Den operativa riskhanteringen fokuserade under 2016 på bland annat kontinuitetsplanering inför flytten av huvudkontoret, förberedelser inför EU:s dataskyddsdirektiv samt förbättring av IT-infrastrukturens driftsäkerhet. Riskanmälningssystemet mottog under årets gång nästan 100 anmälningar.

Betydande risker för Fennia har anknytning t.ex. till centrala data- och telekommunikationssystem, dataskydd, ökad reglering, riskurval och efterlevnad av övriga interna anvisningar och bristande rapportering.

För hantering av operativa risker har bolaget grundliga anvisningar för personalen, bolaget investerar i personalens kompetens och utbildning, bolaget utnyttjar diverse kontinuerliga övervaknings- och uppföljningsmetoder.

■ Övriga väsentliga risker

Fennia exponeras även mot övriga risker som inte beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet. Dessa risker är ofta svåra eller rentav omöjliga att mäta. Sådana risker utgörs bl.a. av strategi- och affärsmiljörisker, risker i samband med anskaffning av kapitaltillskott, ryktesrisker och helt nya typer av risker som är svåra att identifiera, för att inte ens tala om att utvärdera dem.

Strategi- och affärsmiljörelaterade risker

Strategiska och affärsmiljörelaterade risker kan betraktas som antingen interna eller externa risker. Interna strategiska risker kan realiseras om bolagets verksamhet leds på fel sätt eller om bolaget har valt fel strategi med hänsyn till konkurrensläget, lagstiftningen eller marknadsklimatet. Detta kan leda till att bolaget förlorar sin marknadsposition eller till en försämrad lönsamhet eller solvensställning.

Externa risker som påverkar verksamheten är vanligen politiska risker eller förknippade med politiska beslut. Exempel på sådana risker är förändringar i skattefördelarna för försäkringsavtal, vårdreformen eller andra lagreformer som i väsentlig grad förändrar verksamhetsmiljön och bolagets verksamhetsförutsättningar. Konsekvenserna är liknande som för strategiska risker i bolagets egen verksamhet.

Utgångspunkten för hanteringen av strategiska risker är att identifiera koncernens och varje koncernbolags strategiska risker och iakttä olik svaga signaler samt att bedöma hur olika evenemang, trender och scenarier påverkar affärsverksamhetens hållbarhet och utvecklingen av solvensställningen på både kort och lång sikt.

Kapitalanskaffningsrisk

Om bolagets solvenssituation försämras avsevärt kan det enda sättet att korrigera solvensställningen bli att hitta extern finansiering. Kapitalanskaffningsrisker kan realiseras om tillskottskapital inte finns tillgängligt när det behövs eller om priset är högre än förväntat. Om det inte finns något kapitaltillskott att tillgå i sådana lägen, kan detta äventyra bolagets kontinuitet och hota bolaget med konkurs. Överdrivet dyrt kapital å sin sida kan äventyra bolagets lönsamhet och förmåga att producera mervärde.

Ryktesrisk

Med ryktesrisk avses risken för att produktnamnet Fennia skadas eller att den offentliga bilden av ett enskilt bolag som hör till Fenniakoncernen skadas. Ryktesrisker kan orsakas av samarbetspartner, om deras värderingar eller verksamhetsprinciper avviker från Fenniakoncernens.

Ett gott rykte är avgörande för försäkringsverksamheten och hela Fennias verksamhet. Utan ett gott rykte kan samarbetet med bolagets intressenter bli svårare eller omöjligt. Att bygga upp förlorat förtroende är svårt och bolaget måste därför behandla alla sina kunder på ett jämlikt, förtroendeingivande och moraliskt riktigt sätt i all verksamhet för att minimera ryktesriskerna.

Utgångspunkten för hanteringen av ryktesrisken är att identifiera de eventuella händelser som kan inverka negativt på koncernens eller koncernbolagens image. Ryktesrisken avviker från övriga risker till sin karaktär eftersom riskhändelser kan basera sig på verkliga händelser eller helt eller delvis på händelser utan verklighetsgrund, till exempel ett falskt rykte.

Ryktesrisker kan ofta förebyggas eller så kan effekterna av händelserna minskas. Hantering av ryktesrisken grundar sig på att man övergripande känner till och förstår affärsverksamheten och dess begränsningar.

Ryktesrisken kan inte hanteras som eget riskområde utan främst som utvidgning av hanteringen av operativa risker. När de risker som påverkar ryktesrisken är identifierade kan man inom organisationen genomföra olika riskminskningsåtgärder.

En lyckad hantering av ryktesrisker bygger på tydlig, öppen och välgenomtänkt intern och extern kommunikation. Till hantering av ryktesrisken hör också att följa lagar, bestämmelser och föreskrifter samt att agera som myndigheterna förutsätter.

Grupprisker

Fennia exponeras även för grupprisker. Med grupprisker avses risker som beror på att Fennia och dess dotterbolag driver affärsverksamhet i koncernform.

Fennia kan utsättas för bland annat följande risker:

- Transaktionsrisker vid gruppinterna transaktioner, till exempel ändamålsenlig prissättning.
- Smittorisker, det vill säga situationer där ett bolags problem eller de risker som bolaget tagit smittar av sig till koncernens övriga bolag eller hela koncernen. Till denna grupp räknas även moraliska risker (moral hazard), med vilka man avser situationer där en risk, som ett av bolagen tagit med avsikt och på ett omoraliskt sätt, och förlusten till följd av den helt eller delvis överförs för att bäras av moderbolaget eller övriga bolag.
- Risker för intressekonflikter uppstår då vissa koncernbolags eller hela koncernens intressen är inbördes motstridiga.
- Koncentrationsrisker inträffar om en enskild motpart blir för betydande på koncernnivå, även om risken skulle vara inom tillåtna gränser för de enskilda bolagen.
- Risker förknippade med administration kan bero på att en del av funktionerna har ordnats på koncernnivå och en del på ett enskilt bolags nivå.

Skillnader i bolagens administrationssystem kan leda till koordinationsutmaningar och extra risker.

Hanteringen av grupprisker bygger på att systemet för den interna kontrollen i hela koncernen, särskilt riskhanteringssystemet och tillsynen över att följa bestämmelser och tillhörande anmälningsförfaranden, har fastställts och genomförts på ett logiskt och transparent sätt. Rollerna och ansvarsområdena för olika aktörer ska vara tydliga och väldefinierade både inom Fennia och på koncernnivå.

■ Övrig information

Det finns ingen annan väsentlig information om Fennias riskprofil.

Tillgångar

Värderingsprinciper

Allmänt

Vid solvensrapportering klassificerar bolaget sina tillgångar på det sätt som regleringen kräver. Klassificeringen bygger på tillgångarnas karaktär och riskernas rangordning.

Placeringsinstrumentens verkliga värde fastställs enligt noterade priser på aktiva marknader. Instrumenten värderas enligt inköpskursen eller det senaste avslutspriset om börsen som priset inhämtas från tillämpar en auktionsmetod. Om ingen publik notering för placeringsinstrumentet som helhet finns att tillgå, men det finns en aktiv marknad för dess komponenter, fastställs det verkliga värdet enligt komponenternas marknadspriser.

Om en ränta noteras på den aktiva marknaden (i stället för ett pris) ska den noterade räntan användas som indata vid fastställande av det verkliga värdet. Om den marknadsnoterade räntan inte inkluderar kreditrisk eller andra faktorer som parterna skulle beakta vid fastställande av instrumentets värde ska korrigeringar göras för dessa faktorer.

Om det inte finns någon aktiv marknad eller om värdepappret inte noteras ska det verkliga värdet fastställas enligt vedertagna värderingsmetoder på marknaden.

Om det inte är möjligt att fastställa det verkliga värdet på en finansiell tillgång betraktas anskaffningsutgiften som en tillräcklig uppskattning av det verkliga värdet. Andelen sådana tillgångar i bolagets balansräkning är obetydlig.

Det verkliga värdet på fastigheter fastställs enligt avkastningsvärdeметод som bygger på framtida avkastning och marknadsbaserade avkastningsförväntningar. Värderingen utgår från fastighetsspecifika egenskaper, bland annat fastighetens läge, kondition och uthyrningssituation samt marknadsbaserade jämförelseuppgifter om alternativa hyror och avkastningskravnivåer. Värderingen har för de största fastighetsplaceringarna utförts i samarbete med en utomstående fastighetsvärderare och i övrigt av koncernens egna experter.

Vid solvensberäkning värderas kundlån till deras marknadsvärde (så kallad mark-to-model-värdering). Värderingsmodellen bygger på tre huvudsakliga faktorer. Framtida kassaflöden förutspås med hänsyn till lånets karaktär och återbetalningstid. Kassaflödena diskonteras med en ränta som beaktar en marknadshärledd riskfri ränta och en riskpremie som återspeglar motpartens kreditvärdighet.

Det verkliga värdet på derivatkontrakt fastställs utifrån kassaflödesprognoser och en riskfri ränta härledda från marknadsinstrument.

Värderingsprinciperna eller värderingsgrunderna har inte förändrats under rapporteringsperioden.

Osäkerhetsfaktorer förknippade med antaganden och bedömningar om framtiden gäller främst fastigheternas verkliga värde.

Investeringar (mn euro)	Balansräkningen i solvensberäkningen	Balansräkningen i bokslutet	Skillnad
Materiella anläggningstillgångar, eget bruk	26,9	5,7	21,2
Fastigheter, annat än för eget bruk	206,7	132,3	74,4
Aktier	167,3	148,1	19,2
Innehav i anknutna företag	217,6	53,2	164,4
Masskuldebrev	480,7	472,4	8,3
Företag för kollektiva investeringar	471,0	446,3	24,7
Lån	159,4	178,5	-19,1
Banktillgodohavanden som inte är likvida medel	2,0	2,0	0,0
Derivat	0,2	0,0	0,2
Placeringar totalt	1732,0	1438,6	293,4

Immateriella och materiella tillgångar

I bokslutet upptas materiella och immateriella tillgångar till beloppet av anskaffningsutgiften minskat med avskrivningar enligt plan. Om det finns skäl att anta att värdet av dessa tillgångar har minskat ska en avskrivning för värdeminskning redovisas.

Vid solvensberäkning tas goodwill och andra utgifter med lång verkningstid inte upp som tillgångar i balansräkningen.

Fastigheter och fastighetsaktier

I bokslutet värderas fastigheter till anskaffningsvärdet efter planenliga avskrivningar eller ett lägre verkligt värde.

Fastighetsaktier och vatten- och landtomter värderas i balansräkningen till anskaffningsvärdet eller ett lägre verkligt värde. Fastigheternas verkliga värde presenteras i noterna till bokslutet. Vid solvensberäkning värderas fastighetsplaceringar till verkligt värde.

Aktier och andra ägarandelar

Aktier och andelar tas i bokslutets balansräkning upp till anskaffningsutgiften eller till ett lägre verkligt värde. För noterade värdepapper och för sådana värdepapper som har en marknad används som verkligt värde årets sista tillgängliga kurs enligt fortlöpande handel, eller om den saknas, den sista avslutskursen.

Som verkligt värde för värdepapper som inte noteras används det sannolika överlåtelsepriset, den återstående anskaffningsutgiften eller ett substansvärde. För andelar i kapitalinvesteringsfonder används den värdering som förvaltningsbolaget uppgett om fondens verkliga värde. Verkliga värden presenteras i noterna till bokslutet. Vid solvensberäkning värderas dessa tillgångar till verkligt värde.

Aktier i dotterbolag

I bokslutets balansräkning värderas aktier i livförsäkringsdotterbolag till anskaffningsvärdet eller ett lägre verkligt värde. Det verkliga värdet för aktier i dotterbolag bygger i bokslutet på Embedded Value-metoden. Embedded Value bygger på en anpassad balansräkning av dotterbolagets solvensberäkning. Verkliga värden presenteras i noterna till bokslutet.

Vid solvensberäkning är värdet av ägandet i livförsäkringsbolaget skillnaden mellan tillgångarna och skulderna i solvensberäkningens balansräkning.

Finansmarknadsinstrument

Finansmarknadsinstrument tas i bokslutets balansräkning upp till anskaffningsutgiften. Anskaffningsutgiften beräknas med hjälp av medelpriset. Differensen mellan finansmarknadsinstrumentens nominella värde och anskaffningsutgiften periodiseras till ränteintäkter eller som avdrag för dessa under finansmarknadsinstrumentets löptid. Motposten bokförs som ökning eller minskning av anskaffningsutgiften. Värdeförändringar orsakade av fluktuationer i räntenivån bokförs inte. Nedskrivningar i anslutning till emittentens kreditvärdighet bokförs i resultatet. Verkliga värden presenteras i noterna till bokslutet. Vid solvensberäkning värderas dessa tillgångar till verkligt värde.

Derivat

En negativ skillnad mellan det verkliga värdet för ett icke-säkrande derivatkontrakt och ett högre bokföringsvärde/en högre avtalskurs bokförs som kostnad. Orealiserade intäkter bokförs inte. Av räntederivat bokförs som intäkter och kostnader för räkenskapsperioden enligt avtal de räntor som hänför sig till räkenskapsperioden. Verkliga värden presenteras i noterna till bokslutet. Vid solvensberäkning värderas derivatkontrakten till deras verkliga värde på bokslutsdagen.

Lånefordringar och depositioner

Lånefordringar och depositioner tas i bokslutets balansräkning upp till det nominella värdet eller till ett bestående lägre sannolikt värde. Vid solvensberäkning värderas kundkrediter till verkligt värde.

Premiefordringar

Premiefordringar tas i balansräkningen upp till det sannolika värdet och övriga fordringar till det nominella värdet eller till ett bestående lägre sannolikt värde. Från premiefordringarnas nominella värde har annullationer som baserar sig på tidigare erfarenhet dragits av, varvid man får det sannolika värdet. En fordran som sannolikt inte kommer att betalas bokförs som kreditförlust. Vid solvensberäkning betraktas endast förfallna fordringar som premiefordringar.

Väsentliga skillnader i värderingsprinciper

De värderingsmetoder som används vid beräkning av solvensen respektive upprättande av bokslutet har inga väsentliga skillnader med undantag för följande innehav.

Vid solvensberäkning upptas rörliga räntor som härrör från placeringar till verkligt värde för tillgången i fråga. I bokslutets balansräkning ingår placeringarnas rörliga räntor i gruppen fordringar.

Kundlån värderas till nominellt värde i bokslutet. I solvensberäkningen värderas lånen på marknadsmässiga villkor.

Vid solvensberäkning är värdet av ägandet i livförsäkringsdotterbolag skillnaden mellan tillgångarna och skulderna i solvensberäkningens balansräkning.

Försäkringsteknisk ansvarsskuld

Bolagets försäkringstekniska ansvarsskuld vid bokslutstidpunkten beräknad enligt solvensberäkningsteknik uppgick till 900,7 miljoner euro.

I tabellen nedan presenteras fördelningen av ansvarsskulden i bästa estimat (förväntat värde) samt riskmarginal (säkerhetstillägg) enligt försäkringsgren.

Försäkringsteknisk ansvarsskuld enligt försäkringsgren

Försäkringstyp (mn euro)	Bästa estimat av ansvarsskulden	Riskmarginal	Ansvarsskuld
Sjukkostnadsförsäkringar	39,7	10,6	50,2
Försäkringar mot förlust av förvärvsinkomst	-2,7	1,0	-1,7
Olycksfallsförsäkringar för arbetstagare	-15,1	8,1	-7,0
Trafikförsäkringar för motorfordon	19,9	5,2	25,1
Övriga försäkringar för motorfordon	20,2	4,1	24,3
Sjö-, luft- och transportförsäkringar	4,0	1,2	5,2
Brandförsäkringar och andra egendomsförsäkringar	40,9	5,4	46,3
Allmänna ansvarsförsäkringar	26,0	3,2	29,2
Kredit- och borgensförsäkringar	0,0	0,1	0,1
Rättsskyddsförsäkringar	15,5	1,1	16,7
Nödtjänst för resenärer	0,0	0,0	0,0
Andra ekonomiska förluster	-0,9	0,5	-0,4
Non-proportionella sjukåterförsäkringar	0,0	0,0	0,0
Non-proportionella ansvarsåterförsäkringar	0,0	0,0	0,0
Non-proportionella sjö-, luft- och transportåterförsäkringar	0,0	0,0	0,0
Non-proportionella egendomsåterförsäkringar	0,0	0,0	0,0
Livränta och pension som bygger på skadeförsäkringar och sjukförsäkringsåtaganden	419,5	12,0	431,4
Livränta och pension som bygger på skadeförsäkringar och annat än sjukförsäkringsåtaganden	274,8	6,4	281,2
Totalt	841,9	58,7	900,7

Kassaflödena för ansvarsskuldens bästa estimat är fastställda med simuleringsteknik. Parametrarna i den tillämpande simuleringsmodellen härleds från Fennias premie- och skadeståndsmaterial. En nationell referensdödlighetsmodell har använts vid framtagningen av en mall för ersättningar av pensionstyp.

Om osäkerhet i samband med fastställning av försäkringsteknisk ansvarsskuld

Det finns alltid en osäkerhet kring fastställningen av den försäkringstekniska ansvarsskuldens storlek, eftersom det inte är möjligt att exakt veta hur stor ersättningsskyldigheten i slutändan blir. Osäkerheten beror på åtminstone följande:

- Totalskadeuppskattningar som reserverats fallspecifikt är uppskattningar av skadans totala omfattning och kommer att preciseras till slutgiltiga totalskadebelopp när skadans hela omfattning klargörs. I synnerhet bedömningen av framtida pensionsrelaterade ersättningar är osäker när det gäller utvecklingen av återstående livslängd.
- Reservationer för okända och kända skadereservationer som inte gjorts från fall till fall bygger på uppskattningar av skadornas omfattning och överlevnad utifrån skadestatistik.

- Storleken på kommande ersättningar påverkas av kostnadsutvecklingen för kostnader som betalas för försäkringsgrenen i fråga. Exempelvis för bilskador påverkar utvecklingen av reparationskostnader eller för sjukkostnadsförsäkringar vårdåtgärdernas eller läkemedlens prisutveckling påverkar ersättningens slutgiltiga storlek. Det finns alltid osäkerhet kring framtida inflation vilket medför osäkerhet kring bedömningen av framtida ersättningar.

Väsentliga skillnader i bokslutsberäkningen och solvensberäkningen

De mest betydelsefulla skillnaderna i grunderna, metoderna och centrala antaganden för värderingen av den försäkringstekniska ansvarsskulden för solvensberäkning och i bokslutet är:

I bokslutet diskonteras den beräknade ansvarsskulden endast för kända ersättningar av pensionstyp. Räntan är fast och ligger på 2,0 procent. Den kollektiva värderingsmetoden bygger på en traditionell chain ladder-metod för skadetrianglar. Även följande faktorer bidrar till skillnaden mellan företagets värdering för solvensberäkning och för bokslutet:

- Lagstadgad olycksfallsförsäkring: den kollektiva ansvarsskulden i bokslutet för okända pensionskapital på totalt 108 miljoner euro har inte diskonterats medan den har diskonterats i solvensberäkningen.
- Trafikförsäkring: den kollektiva ansvarsskulden i bokslutet för okända pensionskapital på totalt 31 miljoner euro har inte diskonterats medan den har diskonterats i solvensberäkningen.
- Premieansvar i bokslutet uppgår till 135 miljoner euro medan skillnaden i definitionen ger en negativ skuld på 47 miljoner euro i solvensberäkningen.
- Regressfordringarna för pensionskapitalen enligt lagstadgad olycksfallsförsäkring på 17 miljoner upptas inte i bokslutet men upptas som netto i solvensberäkningen.
- Ansvarsskulden för patientförsäkringens försäkringar med full självrisk uppgår till 42 miljoner i bokslutet medan ersättnings- och försäkringspremiebetalningarna avseende denna del av ansvarsskulden i praktiken motsvarar varandra i solvensberäkningen.
- Begreppsskillnader vid avtalsslut.
- Beräkningsskillnader för riskmarginal.

Skillnaderna kan specificeras och beror på de olika definitionerna av ansvarsskulder.

Matchnings- och volatilitetsjusteringar och övergångsbestämmelser

Vid fastställande av Fennias ansvarsskuld tillämpades inte matchningsjustering, volatilitetsjustering eller övergångsbestämmelser.

Beskrivning av återförsäkringsfordringar och väsentliga förändringar i beräkningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden

Väsentliga återförsäkringsfordringar är:

- fordringar avseende ersättningsskyldighet
- kontofordringar som avser normala betalningsdröjsmål.

Den försäkringstekniska ansvarsskulden har för första gången beräknats med samma beräkningstekniker som solvensberäkningen varför det inte finns några väsentliga förändringar avseende beräkning.

■ Övriga skulder

Bolagets övriga skulder är rätt kortfristiga och handlar om interimbeskattning, köpordrar och annan operativ verksamhet. Övriga skulder presenteras i balansräkningen och upptas i solvensberäkningen till nominellt värde.

■ Alternativa värderingsmetoder

Beslut om att övergå till alternativa värderingsmetoder fattas separat från fall till fall och motiveringarna dokumenteras. Om en alternativ värderingsmetod är den enda möjligheten för ett placeringsinstrument måste värderingsmodellerna dokumenteras på förhand och en osäkerhetsanalys utföras innan placeringarna genomförs.

Värderingsmodellerna ska kontrolleras minst en gång om året, antingen genom att pröva deras giltighet eller genom att använda priser från observerbara aktuella marknadstransaktioner i samma instrument, eller baserat på tillgängliga observerbara marknadsuppgifter.

■ Övrig information

Ingen övrig väsentlig information finns att rapportera om värdering för solvensändamål.

Kapitalbas

Mål, policy och processer för hantering av kapitalbasen

Syftet med hanteringen av kapitalbasen är att säkra tillräckliga tillgångar för att täcka solvenskapitalkravet i regleringen och ett tillräckligt stort överskott vid varje given tidpunkt samt att fördela kapitalet på de centrala riskområdena på ett effektivt sätt enligt förhållandet mellan risker och avkastning. Överskottet fastställs enligt bolagets egen bedömning av riskerna i förhållande till det solvenskapitalkrav som regleringen förutsätter samt beredskap inför plötsliga och oförutsägbara störningar.

Den lägsta nivån för kapitalbasen fastställer den miniminivå som krävs för att bolaget med stor sannolikhet ska kunna uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Denna nivå fastställs av det större av de två följande solvenskapitalkraven:

- solvenskapitalkravet som krävs enligt solvensregleringen
- ett solvenskapitalkrav utifrån bolagets egen riskbedömning.

Både kapitalbasen och solvenskapitalkravet kan förändras snabbt på grund av bolagets öppna riskpositioner, vilket kan leda till att bolaget inte nödvändigtvis längre kan bedriva sin verksamhet i normal ordning. För oförutsägbara stressfaktorer fastslår Fennia Liv en kapitalbuffert av önskad storlek utöver den krävda miniminivån på kapitalbasmedel. Syftet med kapitalbufferten är att ge bolaget tid att anpassa sin riskposition när plötsliga och överraskande situationer uppkommer, dvs. att anpassa sin solvensställning och position för risker och avkastning på ett genomtänkt sätt till en nivå som motsvarar den nya situationen.

Storleken på kapitalbufferten utvärderas även på lång sikt, varvid bedömningen även inkluderar kvalitativa synpunkter och icke-mätbara risker, till exempel den av styrelsen fastställda affärsstrategin och risker och möjligheter i bolagets affärsmiljö.

Bolaget gör årligen upp en plan för risktagning, där det fastslår sin riskvillighet och risktolerans samt allokerar det kapital som är exponerat för risk i förhållande till helheten och de enskilda riskerna. Riskgränser och begränsningar för risktagning utformas för att motsvara ovannämnda mål. Riskgränserna bevakas kontinuerligt och risktagningsplanen kontrolleras och uppdateras vid behov kvartalsvis för att motsvara eventuella förändringar i verksamheten eller på placeringsmarknaden.

Kapitalbas- och solvenshanteringen ingår i bolagets riskhanteringssystem. Verkställande direktören och den högsta ledningen ansvarar för att risktagningsplaner utarbetas och solvensmål ställs upp. Riskhanteringsdirektören ansvarar med stöd av ledningsgruppen för riskhantering för att heltäckande och mångsidiga analyser av risker, framtidsscenarier och eventuella konsekvenser av realiserade riskpositioner finnas att tillgå som stöd vid utarbetandet av risktagningsplanen och solvensmålet. Styrelsen godkänner risktagningsplanen och de fastställda riskgränserna.

Klassificering och medräkningsbarhet av kapitalbasmedel

Nedanstående tabell anger kapitalbasens sammansättning och belopp vid utgången av rapporteringsperioden och vid utgången av den föregående rapporteringsperioden.

Tillgänglig kapitalbas (mn euro)	31.12.2016	31.12.2015
Primärkapital		
Skillnaden mellan tillgångar och skulder	786,3	722,5
Förutsebara utdelningar och utbetalningar	0,0	0,0
Efterställda skulder	0,0	0,0
Totalt	786,3	722,5
Tilläggskapital	0,0	0,0
Kapitalbas (primärkapital + tilläggskapital)	786,3	722,5

I tabellerna utgörs en specifikation över kapitalbasen vid utgången av rapporteringsperioden och vid utgången av den föregående rapporteringsperioden samt medräkningsbara belopp för att täcka solvenskapitalkravet och minimisolvenskapitalkravet.

Klassificering och medräkningsbarhet av kapitalbasmedel 31.12.2016 (mn euro)	Tillgängligt	för att täcka solvenskapitalkravet	för att täcka minimikapitalkravet
Nivå 1 – obegränsad	786,3	786,3	786,3
Nivå 1 – begränsad	0,0	0,0	0,0
Nivå 2	0,0	0,0	0,0
Nivå 3	0,0	0,0	0,0
Totalt	786,3	786,3	786,3

Klassificering och medräkningsbarhet av kapitalbasmedel 31.12.2015 (mn euro)	Tillgängligt	för att täcka solvenskapitalkravet	för att täcka minimikapitalkravet
Nivå 1 – obegränsad	722,5	722,5	722,5
Nivå 1 – begränsad	0,0	0,0	0,0
Nivå 2	0,0	0,0	0,0
Nivå 3	0,0	0,0	0,0
Totalt	722,5	722,5	722,5

Bolagets tillgängliga kapitalbasmedel tillhör i sin helhet nivå 1 som kan användas utan begränsningar för att täcka solvens- och minimikapitalkravet.

Bolaget tillämpar inte de övergångsbestämmelser som regelverket tillåter på sin kapitalbas.

Skillnaden mellan bokslutets och solvensberäkningens egna tillgångar vid utgången av rapporteringsperioden var 458,2 miljoner euro. Nedanstående tabell utgör en sammanställning som anger de viktigaste skillnaderna vid slutet av rapporteringsperioden (mn euro).

Tillgångar (mn euro)	Balansräkningen i solvensberäkningen	Balansräkningen i bokslutet	Skillnad
Goodwill	0,0	0,0	0,0
Immateriella tillgångar	0,0	67,7	-67,7
Placeringar	1 732,0	1 438,6	293,4
Tillgångar som täcker index- och åtagandebundna avtal	0,0	0,0	0,0
Fordringar på återförsäkringsavtal	9,1	9,4	-0,3
Återbetalning av premier, åtagandebundna avtal	0,0	0,0	0,0
Alla andra tillgångar som inte upptagits någon annanstans	141,7	283,9	-142,2
Tillgångar totalt	1 882,8	1 799,6	83,2
Skulder			
Försäkringsteknisk ansvarsskuld	909,8	1 420,1	-510,3
Latent skatteskuld	131,5	0,0	131,5
Övriga skulder som inte upptagits annorstädes	55,2	51,4	3,8
Skulder totalt	1 096,5	1 471,5	-375,0
Skillnaden mellan tillgångar och skulder			
Egna tillgångar / Eget kapital	786,3	328,2	458,2

Skillnaderna mellan balansräkningarna beror främst på att

- immateriella tillgångar inte tas upp i balansräkningen för solvensändamål
- vissa placeringar i bokslutet värderas till anskaffningsutgiften, den upp- eller nedskrivna anskaffningsutgiften, nominellt värde eller i övrigt enligt aktsamhetsprincipen, medan de i balansräkningen för solvensändamål värderas till marknadsvärde eller marknadsbaserat värde
- i balansräkningen i bokslutet värderas fordringar på återförsäkringsavtal med soliditetsprincipen utan diskontering, medan fordringarna värderas på marknadsvillkor i balansräkningen i solvensberäkningen
- i övriga skulder har en betydande del av premieintäkterna och fordringarna från försäkringsförmedlare överförts till beräkningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden.

Skillnaden i skulderna i balansräkningarna handlar främst om att

- den försäkringstekniska ansvarsskulden i balansräkningen för solvensändamål värderas marknadsmässigt, medan bokslutets värdering bygger på soliditetsprincipen
- utjämningsbeloppet ingår i bokslutets försäkringstekniska ansvarsskuld, men inte i solvensberäkningen
- balansräkningen för solvensändamål inkluderar latent skatteskuld för framtida vinst.

En detaljerad specifikation över balansräkningen för solvensändamål vid rapporteringsperiodens slut återfinns i bilaga [bilaga S.02.01.02](#).

■ Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Solvenskapitalkravet uppgick vid utgången av rapporteringsperioden till 312,5 miljoner euro och minimisolvenskapitalkravet till 78,1 miljoner euro.

Solvenskapitalkravet enligt riskkategori vid utgången av rapporteringsperioden var:

Solvenskapitalkrav (mn euro)	SCR Brutto
Marknadsrisk	301,3
Motpartsrisk	32,8
Försäkringsrisk vid livförsäkring	14,1
Försäkringsrisk vid sjukförsäkring	65,1
Försäkringsrisk vid skadeförsäkring	72,0
Diversifiering	-120,2
Immateriell tillgångsrisk	0,0
Primärt solvenskapitalkrav	365,1
Beräkning av solvenskapitalkravet	
Operativ risk	25,5
Förlusttäckningskapacitet i den försäkringstekniska ansvarsskulden	0,0
Förlusttäckningskapacitet i latent skatter	-78,1
Solvenskapitalkrav exklusive kapitaltillägg	312,5
Kapitaltillägg som redan fastställts	0,0
Solvenskapitalkrav	312,5

En specifikation av solvenskapitalkravet återfinns i [bilaga S.25.01.21](#). Väsentliga indata vid beräkning av minimisolvenskapitalkravet är följande:

Indata för beräkning av minimisolvenskapitalkravet (mn euro)	Bästa estimat och försäkringsteknisk ansvarsskuld netto (efter återförsäkring/specialföretag) beräknade som helhet	Total premieinkomst netto (efter återförsäkring) för de senaste 12 månaderna
Sjukkostnadsförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	39,7	40,7
Försäkring mot förlust av förvärvsinkomst och tillhörande proportionell återförsäkring	0,0	4,3
Olycksfallsförsäkring för arbetstagare och tillhörande proportionell återförsäkring	0,0	82,1
Ansvarsförsäkring för motorfordon och tillhörande proportionell återförsäkring	19,9	77,5
Annan motorfordonsförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	20,2	76,6
Sjö-, luft- och transportförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	4,0	11,1
Brandförsäkring och andra egendomsförsäkringar och tillhörande proportionell återförsäkring	40,9	84,5
Allmän ansvarsförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	26,0	23,1
Kredit- och borgensförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	0,0	0,4
Rättsskyddsförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	15,5	7,6
Turistassistansförsäkring och tillhörande proportionell återförsäkring	0,0	0,0
Försäkring mot andra ekonomiska förluster och tillhörande proportionell återförsäkring	0,0	4,4
Non-proportionell återförsäkring av sjukförsäkring	0,0	0,0
Non-proportionell återförsäkring av ansvarsförsäkring	0,0	0,0
Non-proportionell återförsäkring av sjö-, luft- och transportförsäkringar	0,0	0,0
Non-proportionell återförsäkring av egendomsförsäkring	0,0	0,0

	Bästa estimat och försäkringsteknisk ansvarsskuld netto (efter återförsäkring/specialföretag) beräknade som helhet	Total risksumma netto (efter återförsäkring/specialföretag)
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – Garanterade förmåner	0,0	----
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – Diskretionära förmåner	0,0	----
Försäkringsförpliktelser med indexreglerade förmåner och fondförsäkring	0,0	----
Andra liv(åter)försäkrings- och sjuk(åter)försäkringsförpliktelser	694,3	----
Sammanlagd risksumma för alla liv(åter)försäkringsförpliktelser	----	0,0

En mer detaljerad specifikation över beräkningen av minimisolvenskapitalkravet vid utgången av rapporteringsperioden återfinns i [bilaga S28.01.01](#). Bolaget använder sig inte av

- interna modeller för beräkning av solvenskapitalkravet
- bolagsspecifika parametrar för beräkning av standardformeln
- förenklade beräkningar för riskmoduler eller undergrupper i standardformeln
- undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet.

■ Användning av durationsbaserad undergrupp vid beräkning av solvenskapitalkrav

Bolaget använder sig inte av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet.

■ Skillnader mellan standardberäkningsmodellen och tillämpad intern modell

Bolaget använder sig inte av interna modeller för beräkning av solvenskapitalkravet.

■ Ej uppfyllt minimisolvenskapitalkrav eller solvenskapitalkrav

Bolaget har inte under denna rapporteringsperiod underskridit det solvenskapitalkrav eller minimisolvenskapitalkrav som regelverket kräver.

■ Övrig information

Det finns ingen annan väsentlig information om Fennias kapitalhantering.

Bilaga
S.02.01.02
Balansräkning

Tillgångar

Immateriella tillgångar

Uppskjutna skattefordringar

Överskott av pensionsförmåner

Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk

Placeringstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)

Fastighet (annat än för eget bruk)

Innehav i anknutna företag, inklusive intressebolag

Aktier

Aktier – börsnoterade

Aktier – icke börsnoterade

Obligationer

Statsobligationer

Företagsobligationer

Strukturerade produkter

Värdepapperiserade lån och lån med ställda säkerheter

Investeringsfonder

Derivat

Banktillgodohavanden som inte är likvida medel

Övriga investeringar

Tillgångar som innehas för index-reglerade avtal och fondförsäkringsavtal

Lån och hypotekslån

Lån på försäkringsbrev

Lån och hypotekslån till fysiska personer

Andra lån och hypotekslån

Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:

Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring

Skadeförsäkring exklusive sjukförsäkring

Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring

Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal

Sjukförsäkring som liknar livförsäkring

Livförsäkring exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal

Livförsäkring med indexreglerade förmåner och fondförsäkring

Depåer hos företag som avgivit återförsäkring

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Återförsäkringsfordringar

Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Egna aktier (direkt innehav)

Fordringar avseende primärkapitalposter eller garantikapital som infordrats men ej inbetalats

Kontanter och andra likvida medel

Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans

Summa tillgångar

	Solvens II- värde
	C0010
R0030	0
R0040	0
R0050	0
R0060	26 916
R0070	1 545 611
R0080	206 705
R0090	217 616
R0100	167 341
R0110	159 543
R0120	7 798
R0130	480 673
R0140	43 285
R0150	436 254
R0160	0
R0170	1 134
R0180	471 027
R0190	242
R0200	2 007
R0210	0
R0220	0
R0230	159 442
R0240	0
R0250	2 094
R0260	157 348
R0270	9 135
R0280	9 135
R0290	9 135
R0300	0
R0310	0
R0320	0
R0330	0
R0340	0
R0350	30
R0360	5 644
R0370	459
R0380	0
R0390	0
R0400	0
R0410	45 487
R0420	90 081
R0500	1 882 805

Bilaga
S.02.01.02
Balansräkning

Skulder

Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring
 Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)
 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
 Bästa skattning
 Riskmarginal
 Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)
 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
 Bästa skattning
 Riskmarginal
Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)
 Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande livförsäkring)
 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
 Bästa skattning
 Riskmarginal
 Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive sjukförsäkring samt indexreglerade avtal och
 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
 Bästa skattning
 Riskmarginal
Försäkringstekniska avsättningar – indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal
 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
 Bästa skattning
 Riskmarginal
Eventualförpliktelser
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar
Pensionsåtaganden
Depåer från återförsäkrare
Uppskjutna skatteskulder
Derivat
Skulder till kreditinstitut
Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare
Återförsäkringsskulder
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)
Efterställda skulder
 Efterställda skulder som inte ingår i primärkapitalet
 Efterställda skulder som ingår i primärkapitalet
Övriga skulder som inte visas någon annanstans
Summa skulder
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder

	Solvens II- värde
	C0010
R0510	197 146
R0520	155 629
R0530	0
R0540	134 838
R0550	20 791
R0560	41 516
R0570	0
R0580	21 905
R0590	19 611
R0600	712 648
R0610	431 444
R0620	0
R0630	419 480
R0640	11 964
R0650	281 204
R0660	0
R0670	274 848
R0680	6 356
R0690	0
R0700	0
R0710	0
R0720	0
R0740	0
R0750	0
R0760	0
R0770	0
R0780	131 475
R0790	4 814
R0800	0
R0810	0
R0820	7 076
R0830	1 088
R0840	16 525
R0850	0
R0860	0
R0870	0
R0880	25 689
R0900	1 096 462
R1000	786 343

Premier, ersättningar och kostnader per affärsgren

		Affärsgrän för: skadeförsäkring och återförsäkringsförpliktelser (direkt försäkring och beviljad proportionell återförsäkring)			Affärsgrän för: mottagen icke-proportionell återförsäkring				Totalt
		Rättsskydds-försäkring	Assistans-försäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Sjuk-försäkring	Olycksfall	Sjöfart, luftfart, transport	Fastigheter	
Premieinkomst									
Brutto – direkt försäkring	R0110	7 623	0	4 879					417 016
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0120	0	0	0					338
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0130				0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0140	0	0	0	0	0	0	0	4 892
Netto	R0200	7 623	0	4 879	0	0	0	0	412 461
Intjänade premier									
Brutto – direkt försäkring	R0210	7 607	0	4 929					416 790
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0220	0	0	0					338
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0230				0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0240	0	0	0	0	0	0	0	4 892
Netto	R0300	7 607	0	4 929	0	0	0	0	412 235
Inträffade skadekostnader									
Brutto – direkt försäkring	R0310	5 611	0	248					217 423
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0320	0	0	0					221
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0330				0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0340	0	0	0	0	0	0	0	4 389
Netto	R0400	5 611	0	248	0	0	0	0	213 255
Ändringar inom övriga avsättningar									
Brutto – direkt försäkring	R0410	0	0	0					0
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0420	0	0	0					0
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0430				0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0440	0	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R0500	0	0	0	0	0	0	0	0
Uppkomna kostnader	R0550	2 836	0	1 430	0	0	0	0	144 861
Övriga kostnader	R1200								12 993
Totala kostnader	R1300								157 854

Bilaga

S.05.02.01

Premier, ersättningar och kostnader per land

		Hemland	De fem länder där bruttopremieinkomsterna är högst – skadeförsäkringsåtaganden					De fem länder där bruttopremie- inkomsterna är högst och hemland
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070
	R0010		0	0	0	0	0	
		C0080	C0090	C0100	C0110	C0120	C0130	C0140
Premieinkomst								
Brutto – direkt försäkring	R0110	417 016	0	0	0	0	0	417 016
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0120	338	0	0	0	0	0	338
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0130	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0140	4 892	0	0	0	0	0	4 892
Netto	R0200	412 461	0	0	0	0	0	412 461
Intjänade premier								
Brutto – direkt försäkring	R0210	416 790	0	0	0	0	0	416 790
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0220	338	0	0	0	0	0	338
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0230	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0240	4 892	0	0	0	0	0	4 892
Netto	R0300	412 235	0	0	0	0	0	412 235
Inträffade skadekostnader								
Brutto – direkt försäkring	R0310	217 423	0	0	0	0	0	217 423
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0320	221	0	0	0	0	0	221
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0330	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0340	4 389	0	0	0	0	0	4 389
Netto	R0400	213 255	0	0	0	0	0	213 255
Ändringar inom övriga avsättningar								
Brutto – direkt försäkring	R0410	0	0	0	0	0	0	0
Brutto – mottagen proportionell återförsäkring	R0420	0	0	0	0	0	0	0
Brutto – mottagen icke-proportionell återförsäkring	R0430	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R0440	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R0500	0	0	0	0	0	0	0
Uppkomna kostnader	R0550	144 861	0	0	0	0	0	144 861
Övriga kostnader	R1200							12 993
Totala kostnader	R1300							157 854

Bilaga

S.05.02.01

Premier, ersättningar och kostnader per land

		Hemland	De fem länder där bruttopremieinkomsterna är högst – livförsäkringsåtaganden					De fem länder där bruttopremie- inkomsterna är högst och hemland
		C0150	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
	R1400		0	0	0	0	0	
		C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280
Premieinkomst								
Brutto	R1410	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R1420	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R1500	0	0	0	0	0	0	0
Intjänade premier								
Brutto	R1510	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R1520	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R1600	0	0	0	0	0	0	0
Inträffade skadekostnader								
Brutto	R1610	76 418	0	0	0	0	0	76 418
Återförsäkrares andel	R1620	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R1700	76 418	0	0	0	0	0	76 418
Ändringar inom övriga avsättningar								
Brutto	R1710	0	0	0	0	0	0	0
Återförsäkrares andel	R1720	0	0	0	0	0	0	0
Netto	R1800	0	0	0	0	0	0	0
Uppkomna kostnader	R1900	0	0	0	0	0	0	0
Övriga kostnader	R2500							0
Totala kostnader	R2600							0

Bilaga
S.12.01.02
Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Totala medel som kan återkrävas från återförsäkring/specialföretag och finansiell återförsäkring efter justering för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal
Bästa skattning
Bästa skattning, brutto
Det totala belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag efter justering för förväntade förluster till följd av att motparten fallerar
Bästa skattning minus belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag och finansiell återförsäkring
Riskmarginal
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Bästa skattning
Riskmarginal
Försäkringstekniska avsättningar – totalt

	Försäkring med rätt till överskott	Fondförsäkring och indexförsäkring			Annan livförsäkring			Skadelivräntor till följd av skade-försäkrings-avtal som härrör från andra försäkrings-åtaganden än sjuk-försäkrings-åtaganden	Mottagen återförsäkring	Totalt (liv-försäkring utom sjuk-försäkring, inkl. fond- och index-försäkring)
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0150
R0010	0	0			0			0	0	0
R0020	0	0			0			0	0	0
R0030	0		0	0		0	0	274 848	0	274 848
R0080	0		0	0		0	0	0	0	0
R0090	0		0	0		0	0	274 848	0	274 848
R0100	0	0			0			6 356	0	6 356
R0110	0	0			0			0	0	0
R0120	0		0	0		0	0	0	0	0
R0130	0	0			0			0	0	0
R0200	0	0			0			281 204	0	281 204

Bilaga
S.12.01.02
Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Totala medel som kan återkrävas från återförsäkring/specialföretag och finansiell återförsäkring efter justering för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal
Bästa skattning
Bästa skattning, brutto
Det totala belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag efter justering för förväntade förluster till följd av att motparten fallerar
Bästa skattning minus belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag och finansiell återförsäkring
Riskmarginal
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Bästa skattning
Riskmarginal
Försäkringstekniska avsättningar – totalt

	Sjukförsäkring som liknar livförsäkring		Skadelivräntor till följd av skade-försäkrings-avtal som härrör från sjuk-försäkrings-åtaganden	Mottagen återförsäkring, Sjukförsäkring	Totalt, sjuk-försäkring som liknar livförsäkring	
	Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier				
	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
R0210	0			0	0	0
R0220	0			0	0	0
R0030		0	0	419 480	0	419 480
R0080		0	0	0	0	0
R0090		0	0	419 480	0	419 480
R0100	0			11 964	0	11 964
R0110	0			0	0	0
R0120		0	0	0	0	0
R0130	0			0	0	0
R0200	0			431 444	0	431 444

Bilaga
S.17.01.02
Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

Försäkringstekniska avsättningar – totalt
Försäkringstekniska avsättningar – totalt
Totala medel som kan återkrävas enligt
återförsäkringsavtal/från specialföretag och finansiell
återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd
av motpartsfallissemang – totalt
Försäkringstekniska avsättningar minus medel som kan
återkrävas från återförsäkring specialföretag och finansiell
återförsäkring – totalt

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring								
	Sjukvårds- försäkring	Försäkring avseende inkomst-skydd	Trygghets- försäkring vid arbetsskada	Ansvars- försäkring för motorfordon	Övrig motorfordons- försäkring	Sjö-, luftfarts- och transport- försäkring	Försäkring mot brand och annan skada på egendom	Allmän ansvars- försäkring	Kredit- och borgens- försäkring
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0320	50 236	-1 728	-6 992	25 081	24 323	5 211	49 354	35 285	118
R0330	0	0	0	0	0	0	3 037	6 098	0
R0340	50 236	-1 728	-6 992	25 081	24 323	5 211	46 317	29 187	118

Bilaga
S.17.01.02
Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med återförsäkring som helhet

Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal

Bästa skattning
Premieavsättningar
Brutto
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang
Bästa skattning av premieavsättningar netto

Skadeavsättningar
Brutto
Totala medel som kan återkrävas enligt återförsäkring/från specialföretag och finansiell återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang
Bästa skattning av skadeavsättningar netto

Bästa skattning totalt – brutto
Bästa skattning totalt – netto
Riskmarginal
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar
Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet
Bästa skattning
Riskmarginal

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skade-försäkrings-förpliktelse
	Rättsskydds-försäkring	Assistans-försäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke-proportionell sjuk-återförsäkring	Icke-proportionell olycksfalls-återförsäkring	Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transport-återförsäkring	Icke-proportionell egendoms-återförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
R0010	0	0	0	0	0	0	0	0
R0050	0	0	0	0	0	0	0	0
R0060	2 937	0	-2 105	0	0	0	0	-47 209
R0140	0	0	0	0	0	0	0	0
R0150	2 937	0	-2 105	0	0	0	0	-47 209
R0160	12 612	0	1 213	0	0	0	0	203 952
R0240	0	0	0	0	0	0	0	9 135
R0250	12 612	0	1 213	0	0	0	0	194 817
R0260	15 550	0	-893	0	0	0	0	156 744
R0270	15 550	0	-893	0	0	0	0	147 609
R0280	1 105	0	494	0	0	0	1	40 402
R0290	0	0	0	0	0	0	0	0
R0300	0	0	0	0	0	0	0	0
R0310	0	0	0	0	0	0	0	0

Bilaga
S.17.01.02
Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

Försäkringstekniska avsättningar – totalt
Försäkringstekniska avsättningar – totalt
Totala medel som kan återkrävas enligt
återförsäkringsavtal/från specialföretag och finansiell
återförsäkring efter anpassning för förväntade förluster till följd
av motpartsfallissemang – totalt
Försäkringstekniska avsättningar minus medel som kan
återkrävas från återförsäkring specialföretag och finansiell
återförsäkring – totalt

	Direkt försäkring och mottagen proportionell återförsäkring			Beviljad icke-proportionell återförsäkring				Total skade- försäkrings- förpliktelse
	Rättsskydds- försäkring	Assistans- försäkring	Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag	Icke- proportionell sjuk- återförsäkring	Icke- proportionell olycksfalls- återförsäkring	Icke- proportionell sjö-, luftfarts- och transport- återförsäkring	Icke- proportionell egendoms- återförsäkring	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	
R0320	16 655	0	-399	0	0	0	1	197 146
R0330	0	0	0	0	0	0	0	9 135
R0340	16 655	0	-399	0	0	0	1	188 011

Bilaga
S.19.01.21
Skadeförsäkringsersättningar

Total skadeförsäkringsverksamhet

Skadeår / försäkringsår	Z0010	1
----------------------------	-------	---

Utbetalda försäkringsersättningar brutto (ej ackumulerade)
(absolut belopp)

		Utvecklingsår											Under innevarande år	Summan av år (ackumulerad)	
År		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +			
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110	C0170	C0180	
Föregående	R0100											2 585	R0100	2 585	2 585
N-9	R0160	124 391	61 405	9 502	4 286	2 868	2 059	1 402	1 070	686	726		R0160	726	208 396
N-8	R0170	122 848	54 522	8 834	4 487	2 777	2 579	1 755	1 133	783			R0170	783	199 718
N-7	R0180	112 100	47 771	8 592	5 136	2 869	1 555	1 693	1 115				R0180	1 115	180 831
N-6	R0190	130 687	61 001	9 723	5 356	2 976	1 850	1 650					R0190	1 650	213 243
N-5	R0200	137 119	69 384	11 528	4 695	3 217	2 469						R0200	2 469	228 412
N-4	R0210	137 893	68 428	12 091	5 601	3 685							R0210	3 685	227 698
N-3	R0220	134 899	70 578	12 729	5 531								R0220	5 531	223 736
N-2	R0230	129 926	54 036	9 839									R0230	9 839	193 800
N-1	R0240	133 040	56 518										R0240	56 518	189 558
N	R0250	138 351											R0250	138 351	138 351
Totalt													R0260	223 252	2 006 328

Bilaga
S.19.01.21
Skadeförsäkringsersättningar

Odiskonterad bästa skattning av skadeavsättningar brutto
 (absolut belopp)

		Utvecklingsår										Årets slut (diskonterad data)		
År		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +		
		C0200	C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0290	C0300	C0360	
Föregående	R0100											45 181	R0100	37 027
N-9	R0160	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8 717		R0160	6 679
N-8	R0170	0	0	0	0	0	0	0	0	11 164			R0170	8 809
N-7	R0180	0	0	0	0	0	0	0	12 670				R0180	10 366
N-6	R0190	0	0	0	0	0	0	26 317					R0190	16 723
N-5	R0200	0	0	0	0	0	33 900						R0200	24 403
N-4	R0210	0	0	0	0	37 831							R0210	26 631
N-3	R0220	0	0	0	43 429								R0220	34 283
N-2	R0230	0	0	61 809									R0230	50 343
N-1	R0240	0	74 076										R0240	62 826
N	R0250	136 095											R0250	125 814
												Totalt	R0260	403 903

Bilaga**S.22.01.21****Effekterna av långsiktiga garantier och övergångsregler**

		Belopp med långsiktiga garantier och övergångsregler	Effekt av övergångsregler för försäkringstekniska avsättningar	Effekt av övergångsregler för diskonteringsräntan	Effekt av volatilitetsjustering satt till noll	Effekt av matchningsjustering satt till noll
		C0010	C0030	C0050	C0070	C0090
Försäkringstekniska avsättningar	R0010	909 794	0	0	0	0
Primärkapital	R0020	786 343	0	0	0	0
Medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	R0050	786 343	0	0	0	0
Solvenskapitalkrav	R0090	312 510	0	0	0	0
Medräkningsbar kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet	R0100	786 343	0	0	0	0
Minimikapitalkrav	R0110	78 128	0	0	0	0

Bilaga
S.23.01.01
Kapitalbas

Primärkapital före avdrag för ägarintressen i andra finansiella sektorer enligt artikel 68 i delegerade förordning (EU) nr 2015/35

Stamaktiekapital (egna aktier brutto)
Överkursfond relaterad till stamaktiekapital
Garantikapital, medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag
Efterställda medlemskonton
Överskottsmedel
Preferensaktier
Överkursfond relaterad till preferensaktier
Avstämningsreserv
Efterställda skulder
Ett belopp som är lika med värdet av uppskjutna skattefordringar netto
Andra kapitalbasposter som godkänts av tillsynsmyndigheten som primärkapital som ej specificeras ovan

Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II

Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II

Avdrag

Avdrag för ägarintressen i finansinstitut och kreditinstitut

Totalt primärkapital efter avdrag

Tilläggskapital

Obetalt och ej infordrat garantikapital inlösningsbart på begäran

Obetalt och ej infordrat garantikapital, obetalda och ej infordrade medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag, som kan inlösas på begäran

Obetalt och ej infordrat garantikapital, obetalda och ej infordrade medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag, som kan inlösas på begäran

Ett rättsligt bindande åtagande att på begäran teckna och betala för efterställda skulder

Bankkreditiv och garantier enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG

Andra bankkreditiv och garantier än enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG

Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG

Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar– andra än enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG

Annat tilläggskapital

Sammanlagt tilläggskapital

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0010	0	0		0	
R0030	0	0		0	
R0040	8 587	8 587		0	
R0050	0		0	0	0
R0070	0	0			
R0090	0		0	0	0
R0110	0		0	0	0
R0130	777 756	777 756			
R0140	0		0	0	0
R0160	0				0
R0180	0	0	0	0	0
R0220	0				
R0230	0	0	0	0	0
R0290	786 343	786 343	0	0	0
R0300	0			0	
R0310	0			0	
R0320	0			0	0
R0330	0			0	0
R0340	0			0	
R0350	0			0	0
R0360	0			0	
R0370	0			0	0
R0390	0			0	0
R0400	0			0	0

Bilaga
S.23.01.01
Kapitalbas

Tillgänglig och medräkningsbar kapitalbas

Total tillgänglig kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet
Total tillgänglig kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet
Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet
Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet

Solvenskapitalkrav

Minimikapitalkrav

Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till solvenskapitalkrav

Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till minimikapitalkrav

	Totalt	Nivå 1 – utan begränsningar	Nivå 1 – begränsad	Nivå 2	Nivå 3
R0500	786 343	786 343	0	0	0
R0510	786 343	786 343	0	0	
R0540	786 343	786 343	0	0	0
R0550	786 343	786 343	0	0	
R0580	312 510				
R0600	78 128				
R0620	251,6 %				
R0640	1006,5 %				

Avstämningsreserv

Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder
Egna aktier (som innehas direkt och indirekt)
Förutsebarautdelningar, utskiftningar och avgifter
Andra primärkapitalposter
Justerings för kapitalbasposter med begränsningar med avseende på matchningsjusteringsportföljer och separata fonder

Avstämningsreserv

Förväntade vinster

Förväntade vinster som ingår i framtida premier – livförsäkringsverksamhet
Förväntade vinster som ingår i framtida premier – skadeförsäkringsverksamhet

Totala förväntade vinster som ingår i framtida premier

	C0060
R0700	786 343
R0710	0
R0720	0
R0730	8 587
R0740	0
R0760	777 756
R0770	0
R0780	271 729
R0790	271 729

Bilaga
S.25.01.21
Solvenskapitalkrav – för grupper som omfattas av standardformeln

Marknadsrisk
Motpartsrisk
Teckningsrisk för livförsäkring
Teckningsrisk för sjukförsäkring
Teckningsrisk för skadeförsäkring
Diversifiering
Immateriell tillgångsrisk
Primärt solvenskapitalkrav

Beräkning av solvenskapitalkrav
Operativ risk
Förlusttäckningskapacitet i försäkringstekniska avsättningar
Förlusttäckningskapacitet i uppskjutna skatter
Kapitalkrav för verksamhet som drivs i enlighet med art. 4 i direktiv 2003/41/EG
Solvenskapitalkrav exklusive kapitaltillägg
Kapitaltillägg redan infört
Solvenskapitalkrav
Övrig information om solvenskapitalkrav
Kapitalkrav för undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk
Totalt belopp för teoretiska solvenskapitalkrav för återstående del
Totalt belopp för teoretiskt solvenskapitalkrav för separata fonder
Totalt belopp för teoretiskt solvenskapitalkrav för matchningsjusteringsportföljer
Diversifieringseffekter till följd av aggregering av nSCR separata fonder för artikel 304

	Solvenskapitalkrav brutto	Företagsspecika parametrar	Förenklingar
	C0110	C0090	C0100
R0010	301 263		Ingen
R0020	32 815		
R0030	14 085	Ingen	Ingen
R0040	65 084	Ingen	Ingen
R0050	72 042	Ingen	Ingen
R0060	-120 184		
R0070	0		
R0100	365 106		

	C0100
R0130	25 532
R0140	0
R0150	-78 128
R0160	0
R0200	312 510
R0210	0
R0220	312 510
R0400	0
R0410	0
R0420	0
R0430	0
R0440	0

Bilaga
S.28.01.01
Minimikapitalkrav – enbart livförsäkrings- eller enbart skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamhet

Linjär formelkomponent för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för skadeförsäkring

	C0010		
Minimikapitalkrav _{NL} Resultat	R0010	47 247	
			Bästa skattning och försäkringstekniska avsättningar netto (efter återförsäkring / specialföretag) beräknade som helhet
			Premieinkomst netto (efter återförsäkring) under de senaste 12 månaderna
		C0020	C0030
Sjukvårdsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0020	39 659	40 701
Försäkring avseende inkomstskydd och proportionell återförsäkring	R0030	0	4 343
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada och proportionell återförsäkring	R0040	0	82 096
Ansvarsförsäkring för motorfordon och proportionell återförsäkring	R0050	19 930	77 479
Övrig motorfordonsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0060	20 238	76 600
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring och proportionell återförsäkring	R0070	4 012	11 116
Försäkring mot brand och annan skada på egendom och proportionell återförsäkring	R0080	40 888	84 498
Allmän ansvarsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0090	25 978	23 142
Kredit- och borgensförsäkring och proportionell återförsäkring	R0100	0	414
Rättsskyddsförsäkring och proportionell återförsäkring	R0110	15 550	7 623
Assistansförsäkring och proportionell återförsäkring	R0120	0	0
Försäkring mot ekonomiska förluster av olika slag och proportionell återförsäkring	R0130	0	4 416
Icke-proportionell sjukåterförsäkring	R0140	0	0
Icke-proportionell olycksfallsåterförsäkring	R0150	0	0
Icke-proportionell sjö-, luftfarts- och transportåterförsäkring	R0160	0	0
Icke-proportionell egendomsåterförsäkring	R0170	0	0

Linjär formelkomponent för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för livförsäkring

	C0040		
Minimikapitalkrav _L Resultat	R0200	14 581	
			Bästa skattning och försäkringstekniska avsättningar netto (efter återförsäkring / specialföretag) beräknade som helhet
			Premieinkomst netto (efter återförsäkring) under de senaste 12 månaderna
		C0050	C0060
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – garanterade förmåner	R0210	0	
Förpliktelser med rätt till andel i överskott – diskretionära förmåner	R0220	0	
Försäkringsförpliktelser med indexreglerade förmåner och fondförsäkring	R0230	0	
Annan liv(åter)försäkrings- och sjuk(åter)försäkringsförpliktelser	R0240	694 328	
Sammanlagd risksumma för alla liv(åter)försäkringsförpliktelser	R0250		0

Övergripande beräkning av minimikapitalkrav

		C0070
Linjärt minimikapitalkrav	R0300	61 827
Solvenskapitalkrav	R0310	312 510
Högsta minimikapitalkrav	R0320	140 630
Lägst minimikapitalkrav	R0330	78 128
Kombinerat minimikapitalkrav	R0340	78 128
Tröskelvärde för minimikapitalkrav	R0350	3 200
		C0070
Minimikapitalkrav	R0400	78 128